

خرید کتاب های کنکور

با تخفیف ویژه

و

ارسال رایگان

Medabook.com

+

یک جله تماس تلفنی رایگان

با مشاوران رتبه برتر

برای انتخاب بهترین منابع

دبیرستان و کنکور

۰۲۱ ۲۸۴۲۵۲۱۰

بتم ۱ پیدایش عنصرها

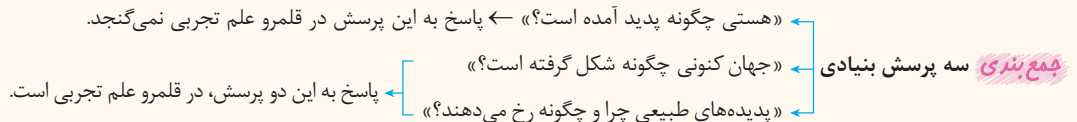
کهکشان راه شیری

سلام! فوبین؟ فیلی فوش اومرین به کتابمون 😊 اول درس رو با هند تا نکته غیرشیمیایی شروع می‌کنیم تا هم موتور فونرن شما گرم بشه و هم اھیانا به سؤال‌های درونی و بیرونی فودتون بتونین جواب برین! پس منتظر پی هستین؟ شروع کنین ریگه! راستی، بسم الله الرحمن الرحیم یادت نره ...

۱) آسمان پرستاره شبانهگاهی از گذشته دور تاکنون ذهن کنجکاو انسان‌های هوشمند را مجذوب خویش ساخته است. نوری که از ستارگان تابیده می‌شود، اطلاعات و پیام‌های زیادی را در اختیار انسان‌های هوشمند قرار می‌دهد؛ اطلاعاتی برای پاسخ به پرسش‌هایی مانند «ذره‌های سازنده جهان هستی طی چه فرایندی و چگونه به‌وجود آمده‌اند؟»

۲) زمین در برابر عظمت آفرینش همانند آزمایشگاه بسیار کوچکی است که دانشمندان با آزمایش‌های گوناگون در آن، در تلاش برای یافتن پاسخ پرسش‌های بنیادی (مثل همون‌هایی که توی مورر (۱) گفتیم) هستند. شیمی‌دان‌ها با مطالعه خواص و رفتار ماده، هم‌چنین برهم‌کنش نور با ماده در این راستا سهم به‌سزایی داشته‌اند. **فواست باشه** حالا هتماً نباید آرم فیلی ففن باشه تا از آسمون پیزی دست‌گیرش بشه! شواهد تاریخی که از سنگ‌نبشته‌ها (همون سنگ‌نوشته‌ها!) و نقاشی‌های دیوار غارها به‌دست آمده است، نشان می‌دهد که انسان اولیه با نگاه به آسمان و مشاهده ستارگان در پی فهم نظام و قانون‌مندی در آسمان بوده است.

۳) انسان همواره با سه پرسش مهم «هستی چگونه پدید آمده است؟»، «جهان کنونی چگونه شکل گرفته است؟» و «پدیده‌های طبیعی چرا و چگونه رخ می‌دهند؟» روبه‌رو بوده است. در پاسخ به پرسش اول، هیچ پوره! نمی‌شه روی علم تجربی حساب باز کرد و آدمی تنها با مراجعه به چهارچوب اعتقادی خود و ... می‌تواند به آن پاسخ دهد، ولی فراروشکر! علم تجربی در پاسخ دادن به پرسش‌های دوم و سوم تلاش‌های گسترده‌ای انجام داده که این تلاش‌ها سبب افزایش دانش ما درباره جهان مادی شده است. **دروغ پرا؟ فیلی‌ها** (مثل طراح‌های تکنورهای آزمایشی) عاشق دام‌گذاری و گاهی مین‌گذاری! در پای پای کتاب درسی هستن، در راستای فنی کردن این دام‌ها و مین‌ها! جمع‌بندی زیر رو بفونید.

۴) تلاش دانشمندان برای شناخت کیهان، هم‌چنان ادامه دارد. نمونه‌ای از آن، فرستادن دو فضاپیما به نام **وویجر ۱ و ۲** در سال ۱۹۷۷ میلادی (۱۳۵۶ شمسی) به فضا برای شناخت بیشتر منظومه شمسی (سامانه خورشیدی) است. در مورد این دو فضاپیما، به دو نکته زیر توجه کنید:

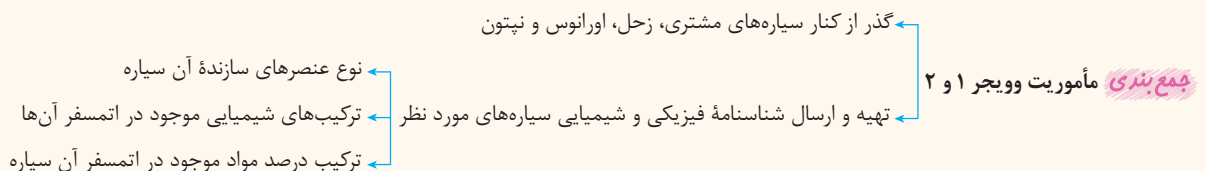
فضاپیما وویجر

نکته این دو فضاپیما مأموریت داشتند با گذر از کنار سیاره‌های مشتری، زحل، اورانوس و نپتون، شناسنامه فیزیکی و شیمیایی آن‌ها را تهیه کنند و به زمین بفرستند.

نکته شناسنامه‌های ارسالی می‌تواند حاوی اطلاعاتی مانند نوع عنصرهای سازنده، ترکیب‌های شیمیایی موجود در اتمسفر آن‌ها و ترکیب درصد این مواد باشد.

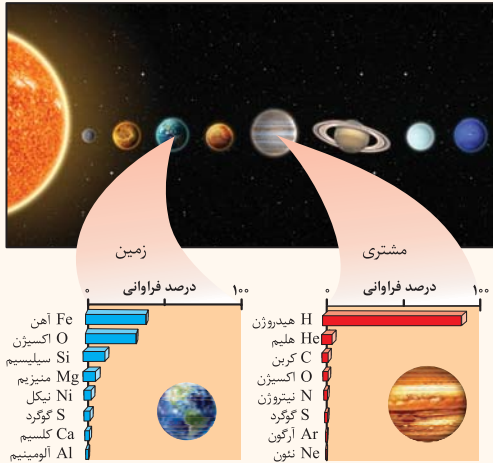
توجه شکل مقابل، عکس کره زمین را از فاصله ۷ میلیارد کیلومتری نمایش می‌دهد. این تصویر، آخرین تصویری است که **وویجر ۱** پیش از خروج از سامانه خورشیدی از زاویه خود گرفت. **په غم انگیز، لطفاً به** دقیقه سکوت کنین!

جمع‌بندی برای یادگیری بهتر و اشتباه نگردن‌تون! به نمودار درختی زیر توجه کنید:

دو سیاره و کله نکته!

شیمی دان‌ها روز و شب در تلاشند! تا به پرسش «عنصرها چگونه پدید آمدند؟» پاسخ دهند. یکی از روش‌های پاسخ‌گویی به این سؤال، مطالعه کیهان به ویژه سامانه خورشیدی است. برای نمونه، با بررسی نوع و مقدار عنصرهای سازنده برخی سیاره‌های سامانه خورشیدی و مقایسه آن با عنصرهای سازنده خورشید می‌توان به درک بهتری از «چگونگی تشکیل عنصرها» دست یافت.

شکل مقابل عنصرهای سازنده دو سیاره مشتری و زمین را با هم مقایسه می‌کند. تا آخر برنامه!

همراهمون باشین تا نکته‌های پورا پورا این شکل رو براتون بگیریم! پس Let's go!

۱) اولین نکته که فیلی هم تابلو نه! اینه که سیاره مشتری نسبت به سیاره زمین از خورشید دور تر است.

نکته به طور کلی، هر چه سیاره‌ای به خورشید نزدیک تر باشد، دمای سطح آن بیشتر خواهد بود. با توجه به فاصله زمین و مشتری تا خورشید می‌توان گفت که دمای سطح سیاره مشتری نسبت به سیاره زمین، کم تر است.

۲) سیاره مشتری، بزرگ‌ترین سیاره سامانه خورشیدی است و قاعدتاً حجم بیشتری نسبت به زمین دارد.

فواست باشه با توجه به این که مشتری حجم بسیار بیشتری نسبت به زمین دارد، واضح و مبرهن است که شعاع یا قطر سیاره مشتری نیز نسبت به زمین بسیار بزرگ تر است.

۳) فراوان ترین عنصر موجود در زمین، آهن (Fe) و فراوان ترین عنصر موجود در مشتری، هیدروژن (H) است.

نکته در فصل دوم خواهید خواند که گاز هیدروژن (H_۲) فراوان ترین عنصر موجود در جهان هستی است.

آقا اجازت ما، بیفشیدا ولی ما یارمونه که تو علوم نهم، اکسیژن رو فراوان ترین عنصر کره زمین معرفی کرده بور و الانم آهن رو!! قضیه چیه؟

پاسخ: سؤال فیلی فوبیه، آفرین! در علوم نهم خواهید دید که اکسیژن فراوان ترین عنصر موجود در پوسته زمین است. در حالی که شکل بالا، فراوانی عنصرها را در کل کره زمین نشان می‌دهد. در این صورت آهن فراوان تر از اکسیژن است.

۴) مقایسه فراوانی عنصرها در دو سیاره زمین و مشتری به صورت زیر است، توصیه ما اینه که هر هشتاشو فوب یاد بگیرین؛

فراوانی عنصرها در زمین: Fe > O > Si > Mg > Ni > S > Ca > Al

فراوانی عنصرها در مشتری: H > He > C > O > N > S > Ar > Ne

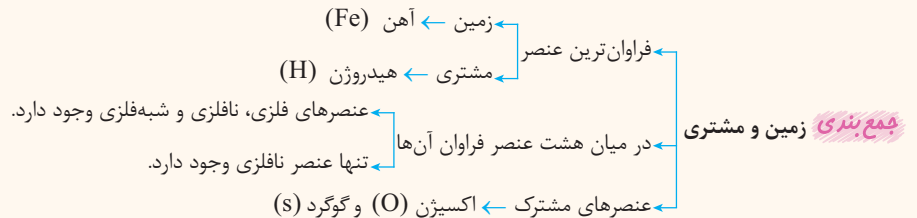
۵) دو عنصر اکسیژن (O) و گوگرد (S) جزو عنصرهای مشترک دو سیاره زمین و مشتری هستند. اکسیژن، دومین عنصر فراوان سیاره زمین و چهارمین عنصر فراوان سیاره مشتری است. در عوض، گوگرد در هر دو سیاره رتبه ششم رو از آن فور کرده است!

نکته درصد فراوانی عناصر مشترک دو سیاره زمین و مشتری، یعنی اکسیژن و گوگرد، در زمین بیشتر است.

۶) زمین بیشتر از جنس سنگ است و جزو سیاره‌های سنگی محسوب می‌شود، در حالی که مشتری بیشتر از جنس گاز است و یک سیاره گازی به حساب می‌آید.

۷) در سیاره مشتری که جزو سیاره‌های گازی است، عنصر فلزی یافت نمی‌شود، در حالی که در زمین که جزو سیاره‌های سنگی است، عنصرهای فلزی (مانند آهن، منیزیم و نیکل)، نافلزی جامد (مانند گوگرد) و شبه‌فلزی (مانند سیلیسیم) وجود دارند.

نکته چگالی سیاره مشتری از سیاره زمین کم تر است، زیرا مشتری بیشتر از جنس گاز ولی زمین بیشتر از جنس سنگ است.

چگونه پیدایش عنصرها

این تصویر مربوط به یکی از سحابی‌هاست.

در بحث قبل، با مهم‌ترین عنصرهای سازنده دو سیاره مشتری و زمین آشنا شدید و دریافتید که نوع و میزان فراوانی عنصرها در این دو سیاره متفاوت است، در حالی که عنصرهای مشترکی در این دو سیاره وجود دارد. یافته‌هایی از این دست نشان می‌دهد که عنصرها به صورت ناهمگون در جهان هستی توزیع شده‌اند. در ادامه سعی می‌کنیم با چند تیکه کردن ماجرای Big Bang و پیدایش عنصرها، این مبحث را به صورت فول آپشن! بهتون یاد بدیم.

۱- حجم مشتری در حدود ۱۳۲۰ برابر حجم زمین است.

۱) برخی از دانشمندان بر این باورند که سر آغاز کیهان با انفجاری مهیب (مهبانگ) همراه بوده که طی آن انرژی عظیمی آزاد شده است. با این انفجار، ذره‌های زیراتمی مانند الکترون، نوترون و پروتون به وجود آمدند.

پدید آمدن ذره‌های زیراتمی (مانند الکترون، نوترون و پروتون) → آزاد شدن انرژی عظیم انفجار مهیب (مهبانگ یا Big Bang)

۲) پس از مدت زمانی کوتاه و انجام واکنش‌های هسته‌ای میان ذره‌های زیراتمی به وجود آمده، ابتدا عنصر هیدروژن و سپس عنصر هلیم تشکیل شدند.

انجام واکنش‌های هسته‌ای میان ذره‌های زیراتمی → پیدایش هلیم → واکنش هسته‌ای^۱ → پیدایش هیدروژن

۳) با گذشت زمان و کاهش دما، گازهای هیدروژن و هلیم تولیدشده، متراکم شد و مجموعه‌های گازی به نام سحابی ایجاد کرد. بعدها این سحابی‌ها سبب پیدایش ستاره‌ها و کهکشان‌ها شد.

کاهش دما و متراکم شدن گازهای هیدروژن و هلیم → پیدایش ستاره‌ها و کهکشان‌ها → پیدایش سحابی‌ها

۴) درون ستاره‌ها همانند خورشید، در دماهای بسیار بالا و ویژه، واکنش‌های هسته‌ای رخ می‌دهد. در این واکنش‌ها، ابتدا عنصرهای سبک مانند لیتیم و کربن پدید آمده و با انجام مجدد واکنش‌های هسته‌ای، از این عنصرهای سبک، عنصرهای سنگین‌تر مانند آهن و طلا به وجود می‌آید.

انجام مجدد واکنش‌های هسته‌ای → عنصرهای سنگین‌تر (مانند آهن، طلا و ...) → عنصرهای سبک (مانند لیتیم، کربن و ...)

نکته ستاره‌ها متولد می‌شوند، رشد می‌کنند و زمانی می‌میرند (په غم انگیز!) مرگ ستاره اغلب با یک انفجار بزرگ همراه است که سبب می‌شود عنصرهای تشکیل شده در آن در فضا پراکنده شود. به همین دلیل باید ستارگان را کارخانه تولید عنصرها دانست.

عنصرهای سنگین‌تر (مانند آهن، طلا و ...) → عنصرهای سبک (مانند لیتیم، کربن و ...) → هلیم → هیدروژن

۵) خورشید نزدیک‌ترین سیاره به زمین است که دمای بسیار بالایی دارد. انرژی گرمایی و نور خیره‌کننده خورشید به دلیل تبدیل هیدروژن به هلیم در واکنش‌های هسته‌ای است، واکنش‌هایی که در آن‌ها انرژی هنگفتی آزاد می‌شود. انرژی آزادشده در واکنش‌های هسته‌ای آن قدر زیاد است که می‌تواند صدها میلیون تن فولاد را ذوب کند.

آقا اجازه! به سؤال داشته‌ام! بین واکنش‌های شیمیایی که ما می‌شناسیم و واکنش‌های هسته‌ای چه تفاوت‌هایی وجود دارد؟

پاسخ: واکنش‌های هسته‌ای و شیمیایی با این‌که هر دو تاکنون اسم واکنش رو یک می‌کشن! ولی چند تا تفاوت اساسی با هم دارند که به دو مورد آن اشاره می‌کنیم: تفاوت اول: طبق قانون پایستگی جرم (نترسین! توی فصل دوم باهاش آشنا می‌شین) در واکنش‌های شیمیایی، اتم‌ها نه به وجود می‌آیند و نه از بین می‌روند، ولی فب! در واکنش‌های هسته‌ای، به دلیل آن‌که در هسته اتم تغییراتی صورت می‌گیرد، به طور کلی اتم جدیدی پدید می‌آید.

تفاوت دوم: باز هم! مطابق قانون پایستگی جرم، در یک واکنش شیمیایی، مجموع جرم واکنش‌دهنده‌ها با مجموع جرم فراورده‌ها برابر است. به عبارت دیگر، در یک واکنش شیمیایی، جرمی از بین نمی‌رود، در حالی‌که در واکنش‌های هسته‌ای، مقداری از جرم مواد به انرژی تبدیل می‌شود و هسته‌ها و در نتیجه اتم‌های جدیدی پدید می‌آید.

جمع بندی واکنش‌های شیمیایی با تغییرات انرژی کمی همراه هستند و در نتیجه قانون پایستگی جرم در آن‌ها برقرار است. اما در واکنش‌های هسته‌ای، به دلیل آن‌که تغییرات انرژی بسیار زیاد می‌باشد، اصل بقای «جرم + انرژی» صادق است. به طوری که مجموع جرم مواد در دو طرف یک واکنش هسته‌ای، برابر نیست بلکه مجموع «جرم + انرژی» مواد در دو سمت این نوع واکنش‌ها برابر هستند.

بخش ۲ عدد اتمی و عدد جرمی

۱) منظور از ذره‌های زیراتمی، ذره‌های تشکیل‌دهنده یک اتم (الکترون، پروتون و نوترون) است. پروتون و نوترون در هسته اتم جای دارند که پروتون دارای بار مثبت (+) و نوترون فاقد بار الکتریکی می‌باشد. الکترون نیز در حال گردش به دور هسته است و بار الکتریکی منفی (-) دارد.

فواست باشه الکترون، پروتون و نوترون را ذره‌های بنیادی نیز می‌نامند. پس هم بهوشون ذره‌های زیراتمی میشه گفت و هم بنیادی ☺

عدد اتمی (Z): تعداد پروتون‌های هسته یک اتم را عدد اتمی (Z) آن اتم می‌نامند. واضح و حتی تابلو! است در یک اتم خنثی تعداد پروتون‌ها و الکترون‌ها برابر می‌باشد. از این رو، عدد اتمی علاوه بر تعداد پروتون‌ها، تعداد الکترون‌های موجود در اتم خنثی را نیز مشخص می‌کند.

نکته تعداد پروتون‌های موجود در هسته اتم یک عنصر یا عدد اتمی آن، ماهیت عنصر را مشخص می‌کند و به نوعی شماره شناسنامه آن عنصر به شمار می‌رود. در واقع تعداد پروتون‌های هسته تمام اتم‌های یک عنصر، ثابت است.^۲

مثال: برای نمونه وقتی می‌گوییم عدد اتمی نئون ۱۰ است، به این معناست که هرگونه‌ای در همان کاینات! که ۱۰ پروتون داشته باشد، برون شک! نئون است. اما مثلاً نمی‌توان گفت هرگونه‌ای که ۱۰ الکترون دارد، حتماً نئون است؛ زیرا یون‌هایی مانند ${}^{13}\text{Al}^{3+}$ و ${}^{7}\text{N}^{3-}$ نیز دارای ۱۰ الکترون هستند.

عدد جرمی (A): مجموع تعداد پروتون‌ها و نوترون‌های هسته یک اتم را عدد جرمی (A) آن اتم می‌نامند.

۱- پیدایش عنصر هلیم از عنصر هیدروژن توسط واکنش‌های هم‌جوشی که نوعی واکنش هسته‌ای به شمار می‌روند، رخ می‌دهد.

۲- اندازه‌گیری‌ها نشان می‌دهد که همه اتم‌های یک عنصر، جرم یکسانی ندارند. تا همین‌جا کافیه! با مفهوم ایزوتوپ در بسته بعدی آشنا می‌شوید.

تعداد نوترون‌ها + تعداد پروتون‌ها = عدد جرمی

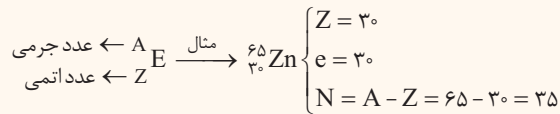
$$A = Z + N$$

آقا اجازه! ببشیرا ولی الکترون مگه چه گناهی کرده که توی رابطه عدد جرمی اسمی ازش نیست؟

پاسخ: با دوستای ناباب گشته ☺ ولی قارچ از شوفی، جرم الکترون نسبت به پروتون و نوترون بسیار ناچیز و در حدود $\frac{1}{۳۰۰۰}$ هر کدام از آن‌هاست. از این‌رو، اتمی حتی اگر ۱۰۰ الکترون هم داشته باشد، جرم آن تفاوت چندانی نمی‌کند.

۲) همواره در هسته یک اتم، تعداد نوترون‌ها برابر یا بیش از تعداد پروتون‌ها است ($N \geq Z$) تنها استثنای این مورد، اتم هیدروژن (${}^1_1\text{H}$) است که در هسته خود تنها یک پروتون دارد و **نوترون نیست!**

۳) برای نمایش هر اتم، از نماد ویژه‌ای استفاده می‌کنند که شامل دو عدد است. عددی که پایین و سمت چپ نماد اتم نوشته می‌شود، عدد اتمی و عددی که بالا و سمت چپ نوشته می‌شود، عدد جرمی است. به‌جز در اتم هیدروژن (${}^1_1\text{H}$)، همواره در یک اتم، عدد اتمی از عدد جرمی کوچک‌تر است.

۴) در تمامی یون‌ها (کاتیون و آنیون) رابطه ساده زیر میان تعداد پروتون‌ها و الکترون‌های آن برقرار است:

بار - تعداد پروتون‌ها = تعداد الکترون‌ها

فب! وقتشه که پندرتا تمرین درست و حسابی حل کنین. منتظر پی هستین؟ شروع کنین ریگه!

تمرین‌ها

۱) جدول زیر را کامل کنید.

${}^{۱۲۷}_{۵۳}\text{I}^-$	${}^{۲۰۹}_{۸۳}\text{Bi}^{۵+}$	${}^{۷۶}_{۳۳}\text{As}^{۳-}$	${}^{۱۲۱}_{۵۰}\text{Sn}^{۲+}$	${}^{۲۴}_{۱۲}\text{Mg}$	
					تعداد پروتون‌ها
					تعداد الکترون‌ها
					تعداد نوترون‌ها

پاسخ: به عنوان **اشانتیون!** آنیون ${}^{۷۶}_{۳۳}\text{As}^{۳-}$ را بررسی می‌کنیم. عدد اتمی (Z) یا تعداد پروتون‌های آن برابر ۳۳ است. با استفاده از عدد جرمی آن (۷۶)، تعداد نوترون‌ها برابر $۴۳ = ۷۶ - ۳۳$ می‌شود. تعداد الکترون‌ها هم از رابطه روبه‌رو محاسبه می‌شود: $۳۳ - (-۳) = ۳۳ + ۳ = ۳۶e$ بار - تعداد پروتون‌ها = تعداد الکترون‌ها

۲) در عنصر $X^{۴۵}$ تفاوت تعداد نوترون‌ها و پروتون‌ها برابر با ۳ است. تعداد الکترون‌های یون $X^{۳+}$ کدام است؟

- ۱) ۲۱ ۲) ۲۴ ۳) ۱۷ ۴) ۱۸

پاسخ: یادت نرفته که در تمام اتم‌ها به‌جز (${}^1_1\text{H}$)، تعداد نوترون‌ها برابر یا بیشتر از تعداد پروتون‌ها است ($N \geq Z$)، بنابراین تعداد نوترون‌های $X^{۴۵}$ ، ۳ تا بیشتر از تعداد پروتون‌های آن است:

عدد جرمی عنصر $X^{۴۵}$ به طرز **تابلویی!** برابر ۴۵ است:

و حالا یک دستگاه دو معادله دو مجهول و پیدا کردن تعداد پروتون‌های عنصر X:

$$\begin{cases} N - Z = ۳ \\ N + Z = ۴۵ \end{cases} \Rightarrow N = ۲۴, Z = ۲۱$$

تعداد الکترون‌های یون $X^{۳+}$ از رابطه زیر به‌دست می‌آید:

۳) کدام یون تعداد الکترون‌های متفاوتی نسبت به سایر گزینه‌ها دارد؟

- ۱) ${}^۷_۷\text{NH}_4^-$ ۲) ${}^۸_۸\text{OH}^-$ ۳) ${}^۷_۷\text{NH}_4^+$ ۴) ${}^۶_۶\text{CH}_3^+$

پاسخ: در یون‌های چنداتی (یونی که بیشتر از یک اتم دارد مانند OH^-) ابتدا مجموع تعداد الکترون‌های اتم‌ها را محاسبه و با رعایت موارد **ایمنی!** از رابطه زیر استفاده کنید:

بار - مجموع تعداد الکترون‌های اتم‌ها = تعداد الکترون‌های یون چنداتی

۱) ${}^۷_۷\text{NH}_4^-$ های الکترون‌ها = $[۷ + ۲(۱)] - (-۱) = ۱۰e$
 تعداد الکترون N تعداد الکترون H

۲) ${}^۸_۸\text{OH}^-$ های الکترون‌ها = $[۸ + ۱] - (-۱) = ۱۰e$
 تعداد الکترون O تعداد الکترون H

۳) ${}^۷_۷\text{NH}_4^+$ های الکترون‌ها = $[۷ + ۴(۱)] - (۱) = ۱۰e$
 تعداد الکترون N تعداد الکترون H

۴) ${}^۶_۶\text{CH}_3^+$ های الکترون‌ها = $[۶ + ۳(۱)] - (۱) = ۸e$
 تعداد الکترون C تعداد الکترون H

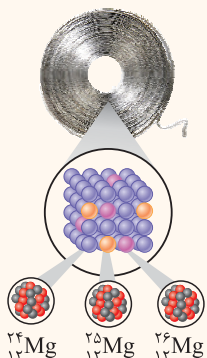
بنابراین گزینه (۴) جواب تست است.

بسم ۳ ایزوتوپ یا هم‌مکان

۱) شیمی‌دان‌ها ماده‌ای را عنصر می‌نامند که از یک نوع اتم تشکیل شده باشد، برای نمونه منیزیم و هلیوم عنصر به شمار می‌روند، زیرا یک نمونه منیزیم حاوی اتم‌های منیزیم و یک نمونه هلیوم حاوی اتم‌های هلیوم است.

هواست باشه مواد عنصری می‌توانند دو یا سه یا ... اتم در واحد مولکولی خود داشته باشند، برای مثال O_2 یک ماده عنصری است که از دو اتم اکسیژن تشکیل شده است.

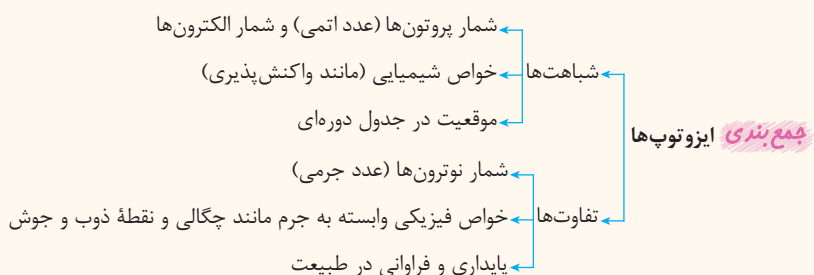
۲) به اتم‌های یک عنصر که عدد اتمی (Z) یکسان، ولی عدد جرمی (A) متفاوت دارند، ایزوتوپ یا هم‌مکان گفته می‌شود. برای مثال، بررسی یک نمونه منیزیم نشان می‌دهد که جرم همه اتم‌های منیزیم در این نمونه یکسان نیست، بلکه منیزیم دارای سه ایزوتوپ یا هم‌مکان است. جدول زیر تعداد ذره‌های زیراتمی هر یک از ایزوتوپ‌های منیزیم را نشان می‌دهد.

ویژگی	تعداد پروتون‌ها	تعداد الکترون‌ها	تعداد نوترون‌ها
نماد ایزوتوپ	۱۲	۱۲	۱۲
	۱۲	۱۲	۱۳
	۱۲	۱۲	۱۴

۳) با توجه به ایزوتوپ‌های منیزیم، معلومه که تفاوت ایزوتوپ‌ها در **تعداد نوترون‌ها** است. از آن‌جا که خواص شیمیایی اتم‌های یک عنصر به وسیله تعداد پروتون‌های موجود در آن مشخص می‌شود، در نتیجه ایزوتوپ‌های یک عنصر، خواص شیمیایی یکسانی دارند و تفاوت آن‌ها در برخی خواص فیزیکی وابسته به جرم مانند چگالی و دمای ذوب و جوش است. **هواست مچ باشه!** این تفاوت در ترکیب‌های شیمیایی آن‌ها نیز مشاهده می‌شود.

۴) مفهوم هم‌مکانی به این معناست که تمام ایزوتوپ‌های یک عنصر به دلیل داشتن تعداد پروتون‌های برابر، خواص شیمیایی یکسانی دارند و در نتیجه در یک مکان یا خانه از جدول دوره‌ای عنصرها قرار می‌گیرند.

۵) اندازه‌گیری نشان می‌دهد که فراوانی ایزوتوپ‌ها در طبیعت یکسان نیست. برخی فراوان‌تر و برخی کمیاب‌ترند. برای مثال از هر ۱۰۰ ایزوتوپ لیتیم موجود در طبیعت، ۹۴ اتم ${}^6\text{Li}$ و تنها ۶ اتم ${}^7\text{Li}$ وجود دارد. به عبارت دیگر، حدود ۹۴٪ از اتم‌های لیتیم را ${}^6\text{Li}$ و حدود ۶٪ را اتم ${}^7\text{Li}$ تشکیل می‌دهد.

۶) از میان ایزوتوپ‌های یک عنصر، ایزوتوپی که درصد فراوانی بیشتری دارد، پایدارتر است.

تکنه فراوانی و پایداری ایزوتوپ‌های منیزیم و لیتیم به صورت زیر است:

${}^{24}\text{Mg} > {}^{25}\text{Mg} > {}^{26}\text{Mg}$: فراوانی

${}^6\text{Li} > {}^7\text{Li}$: فراوانی

${}^{24}\text{Mg} > {}^{25}\text{Mg} > {}^{26}\text{Mg}$: پایداری

${}^6\text{Li} > {}^7\text{Li}$: پایداری

۷) درصد فراوانی ایزوتوپ فرضی A در یک نمونه از عنصر آن به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\text{درصد فراوانی ایزوتوپ } A = \frac{\text{تعداد اتم‌های } A}{\text{تعداد کل اتم‌ها}} \times 100$$

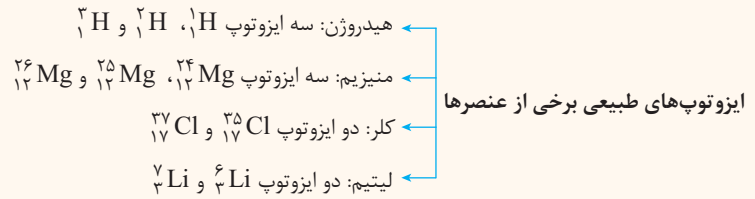
مثال: در هر ۵۰ اتم لیتیم موجود در طبیعت، ۳ اتم ${}^6\text{Li}$ و ۴۷ اتم ${}^7\text{Li}$ وجود دارد. در نتیجه درصد فراوانی ایزوتوپ‌های آن به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\text{درصد فراوانی } {}^6\text{Li} = \frac{\text{تعداد اتم‌های } {}^6\text{Li}}{\text{تعداد کل اتم‌ها}} \times 100 = \frac{3}{50} \times 100 = 6\%$$

$$\text{درصد فراوانی } {}^7\text{Li} = \frac{\text{تعداد اتم‌های } {}^7\text{Li}}{\text{تعداد کل اتم‌ها}} \times 100 = \frac{47}{50} \times 100 = 94\%$$

تکنه مجموع درصد فراوانی‌های تمام ایزوتوپ‌های یک عنصر برابر ۱۰۰ است.

نکته تمام ایزوتوپ‌های طبیعی عنصرهای اشاره شده در کتاب درسی رو یک‌ها! خدمتتان آوردیم. **بفونید و لذت ببرید ولی اسراف نکنید** ☺.

بتم ۴ رادیوایزوتوپ‌ها

① برخی از ایزوتوپ‌های یک عنصر پایدار نیستند. اساساً پایداری یک ایزوتوپ به تعداد پروتون‌ها و نوترون‌های درون آن بستگی دارد. بر طبق یک قاعدهٔ فیلی کلی! اغلب هسته‌هایی که نسبت شمار نوترون‌ها به پروتون‌های آن‌ها برابر یا بیش از ۱/۵ باشد ($\frac{N}{Z} \geq 1.5$)، ناپایدارند.

آقا اجازه! ما به نتیجه‌گیری فیلی شیک و مجلسی! از جملهٔ بالا کوریم! قبول داریم اگر نسبت تعداد نوترون‌ها به پروتون‌های یک ایزوتوپ کم‌تر از ۱/۵ شد، اون ایزوتوپ هتماً پایداره؟

پاسخ: آقا!!!! داری اشتباه می‌کنی! هزارین براتون به مثال بزنم. کمی جلوتر می‌خوانیم که تکنسیم ($^{99}_{43}\text{Tc}$) دارای خاصیت پرتوزایی است، یعنی هستهٔ آن ناپایدار است. با به سری ماسسات ریز! متوجه می‌شوید که نسبت تعداد نوترون به پروتون هستهٔ عنصر تکنسیم تقریباً برابر ۱/۳ و کوچک‌تر از ۱/۵ است، یعنی ممکنه در هستهٔ اتمی $\frac{N}{Z} < 1.5$ ولی آن هسته ناپایدار باشد. قانع شری؟

جمع بندی به بار دیگه قاعدهٔ کلی که در مورد (I) گفتیم رو بفون: «اغلب هسته‌هایی که نسبت شمار نوترون‌ها به پروتون‌های آن برابر یا بیش از ۱/۵ باشد ($\frac{N}{Z} \geq 1.5$)، ناپایدارند.» **فب! حالا در به حرکت دانش آموز بسند!** دو جملهٔ (۴) فب! این قاعده را برایتان می‌آوریم:

- ممکن است در هستهٔ اتمی $\frac{N}{Z} \geq 1.5$ ولی آن هسته پایدار باشد.

مثال: هستهٔ پایدارترین شکل عنصر اورانیم ($^{238}_{92}\text{U}$) تا ۴/۵ میلیارد سال پایدار است، اما نسبت شمار نوترون‌ها به پروتون‌ها در هستهٔ آن برابر $\frac{N}{Z} = 1.58$ که بزرگ‌تر از ۱/۵ است.

- ممکن است در هستهٔ اتمی $\frac{N}{Z} < 1.5$ ولی آن هسته ناپایدار است.

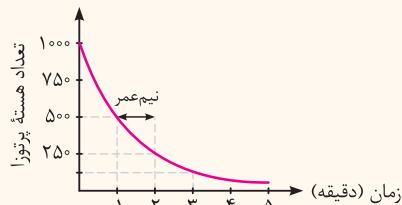
مثال: هستهٔ ایزوتوپ تکنسیم - ۹۹ ناپایدار بوده و پرتوزاست، اما نسبت شمار نوترون‌ها به پروتون‌ها در هستهٔ آن برابر $\frac{N}{Z} \approx 1.3$ که کوچک‌تر از ۱/۵ است.

② هستهٔ ایزوتوپ‌های ناپایدار، ماندگار نیست و با گذشت زمان متلاشی می‌شود. این ایزوتوپ‌ها پرتوزا هستند و اغلب بر اثر تلاشی، افزون بر ذره‌های پرنانژی، مقدار زیادی انرژی نیز آزاد می‌کنند.

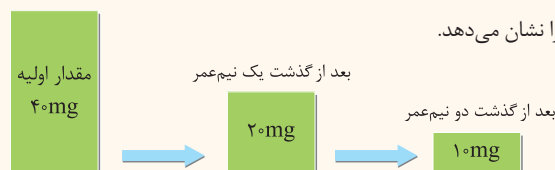
③ به ایزوتوپ‌های ناپایدار و پرتوزای یک عنصر، **رادیوایزوتوپ** می‌گویند.

④ هستهٔ رادیوایزوتوپ‌ها همواره در حال پرتوزایی هستند. **فب که پی؟** با انجام فرایند پرتوزایی، هسته‌های ناپایدار به مرور زمان به هسته‌های پایدارتر تبدیل می‌شوند. به مدت زمان لازم برای متلاشی شدن **نیمی** از هسته‌های پرتوزای یک مادهٔ پرتوزا، زمان نیم‌عمر گفته می‌شود. به عبارت دیگر، به مدت زمانی که طول می‌کشد تا نیمی از هسته‌های ناپایدار پرتوزایی کرده و به هسته‌های پایدارتر تبدیل شوند، زمان نیم‌عمر می‌گویند.

هواسن باشه بعد از گذشت مقدار زمانی معادل یک نیم‌عمر، تنها نیمی از هسته‌های رادیوایزوتوپ اولیه توانایی پرتوزایی دارند و نیمی دیگر بر اثر واپاشی به هسته‌های پایدارتر تبدیل شده‌اند **نه این که نیست و نابور شده باشن!**

مثال: فرض کنید نیم‌عمر یک مادهٔ پرتوزا یک دقیقه است. اگر هسته‌های اولیهٔ این مادهٔ پرتوزا برابر ۱۰۰۰ باشد، بعد از گذشت یک دقیقه (نیم‌عمر) ۵۰۰ تا از هسته‌های آن ماده متلاشی شده و به هسته‌های پایدارتر تبدیل شده‌اند و تنها ۵۰۰ هستهٔ دیگر قادر به پرتوزایی بوده و همچنان ناپایدارند. بعد از گذشت یک دقیقهٔ دیگر، نصف ۵۰۰ تا (یعنی ۲۵۰ هسته) متلاشی شده و ۲۵۰ هستهٔ پرتوزا باقی می‌ماند. بنابراین بعد از گذشت دو دقیقه، ۷۵۰ هسته متلاشی شده‌اند و ۲۵۰ هستهٔ پرتوزا باقی مانده‌اند. نمودار مقابل، تعداد هسته‌هایی از مادهٔ پرتوزا که بعد از گذشت نیم‌عمرهای متوالی متلاشی نشده و هنوز خاصیت پرتوزایی دارند را نشان می‌دهد.

نکته یکی از راه‌های تخمین زدن میزان پایداری یک ایزوتوپ، بررسی نیم‌عمر آن ایزوتوپ است. به طوری که هرچه نیم‌عمر آن ایزوتوپ کوتاه‌تر باشد، زمان ماندگاری آن کم‌تر بوده و در نتیجه ناپایدارتر است.

جمع بندی پایداری ایزوتوپها
 نیم عمر کوتاه تر ← زمان ماندگاری کمتر ← ایزوتوپ ناپایدارتر
 نیم عمر بلندتر ← زمان ماندگاری بیشتر ← ایزوتوپ پایدارتر

ایزوتوپ‌های هیدروژن

جدول زیر، نیم عمر و درصد فراوانی ایزوتوپ‌های هیدروژن را نشان می‌دهد. تمام نکته‌های ریز و درشت! این جدول با توجه به ۷ ایزوتوپ هیدروژن، در ادامه آورده شده است.

نماد ایزوتوپ ویژگی ایزوتوپ	^1H	^2H	^3H	^4H	^5H	^6H	^7H
نیم عمر	پایدار	پایدار	۱۲/۳۲ سال	$1/4 \times 10^{-22}$ ثانیه	$9/1 \times 10^{-22}$ ثانیه	$2/9 \times 10^{-22}$ ثانیه	$2/3 \times 10^{-23}$ ثانیه
درصد فراوانی در طبیعت	۹۹/۹۸۸۵	۰/۰۱۱۴	ناچیز	(ساختگی)	(ساختگی)	(ساختگی)	(ساختگی)

① در این جدول، به هفت ایزوتوپ هیدروژن اشاره شده است که ۳ ایزوتوپ ^1H ، ^2H و ^3H در طبیعت یافت می‌شوند، ولی ۴ تای دیگر؛ یعنی ^4H ، ^5H ، ^6H و ^7H ساختگی هستند.

② یک نمونه طبیعی از هیدروژن، شامل سه ایزوتوپ (^1H ، ^2H و ^3H) است. به این سه ایزوتوپ، ایزوتوپ‌های طبیعی هیدروژن می‌گویند. در بین ایزوتوپ‌های طبیعی، دو ایزوتوپ ^1H و ^2H پایدار، اما ایزوتوپ ^3H به دلیل داشتن $\frac{N}{Z} \geq 1/5$ ناپایدار و پرتوزا است.

③ یارتونه می‌گفتیم از میان ایزوتوپ‌های یک عنصر، ایزوتویی که درصد فراوانی بیشتری دارد، پایدارتر است. حالا با توجه به درصد فراوانی ایزوتوپ‌های طبیعی هیدروژن که در جدول بالا داده شده است، می‌توانیم مقایسه‌های زیر را انجام دهیم:

درصد فراوانی ایزوتوپ‌های طبیعی: $^1\text{H} > ^2\text{H} > ^3\text{H}$

پایداری ایزوتوپ‌های طبیعی: $^1\text{H} > ^2\text{H} > ^3\text{H}$

④ به چهار ایزوتوپ ^4H ، ^5H ، ^6H و ^7H ایزوتوپ‌های ساختگی هیدروژن گفته می‌شود، زیرا همان‌طور که در جدول مشاهده می‌کنید، درصد فراوانی این ایزوتوپ‌ها در طبیعت برابر صفر است و باید در آزمایشگاه ساخته شوند.

⑤ یارتونه فونریم که هر چه نیم‌عمر ایزوتویی کوتاه‌تر باشد، زمان ماندگاری کم‌تری دارد و در نتیجه ناپایدارتر است. حالا با توجه به نیم‌عمر ایزوتوپ‌های هیدروژن می‌توان گفت که ^5H پایدارترین و ^7H ناپایدارترین ایزوتوپ‌های ساختگی آن هستند. مقایسه کامل پایداری ایزوتوپ‌های ساختگی هیدروژن به‌صورت زیر است:

نیم‌عمر ایزوتوپ‌های ساختگی: $^5\text{H} > ^6\text{H} > ^4\text{H} > ^7\text{H}$

پایداری ایزوتوپ‌های ساختگی: $^5\text{H} > ^6\text{H} > ^4\text{H} > ^7\text{H}$

⑥ در بین ایزوتوپ‌های هیدروژن، ایزوتوپ‌های ^1H و ^2H پایدارند و خاصیت پرتوزایی ندارند، اما ۵ ایزوتوپ ^3H ، ^4H ، ^5H ، ^6H و ^7H به دلیل داشتن $\frac{N}{Z} \geq 1/5$ ، پرتوزا بوده و رادیوایزوتوپ به‌شمار می‌روند. بنابراین هیدروژن دارای ۵ رادیوایزوتوپ است.

⑦ با توجه به نیم‌عمرهای رادیوایزوتوپ‌های هیدروژن، ^3H پایدارترین و ^7H ناپایدارترین رادیوایزوتوپ به‌شمار می‌روند. مقایسه کامل پایداری رادیوایزوتوپ‌های هیدروژن به‌صورت زیر است:

نیم‌عمر رادیوایزوتوپ‌های هیدروژن: $^3\text{H} > ^5\text{H} > ^6\text{H} > ^4\text{H} > ^7\text{H}$

پایداری رادیوایزوتوپ‌های هیدروژن: $^3\text{H} > ^5\text{H} > ^6\text{H} > ^4\text{H} > ^7\text{H}$

۳ ایزوتوپ طبیعی دارد که یکی از آن‌ها (^3H) پرتوزا است.

۴ ایزوتوپ ساختگی دارد. (^4H ، ^5H ، ^6H و ^7H)

۵ رادیوایزوتوپ دارد. (^3H ، ^4H ، ^5H ، ^6H و ^7H)

جمع بندی با توجه به ۷ ایزوتوپ هیدروژن می‌توان گفت

بسته ۵ انواع مولکول‌های یک ترکیب

شفاف‌سازی این بسته و بسته بعدی، به‌طور مستقیم در کتاب درسی مطرح نشده‌اند، بنابراین سبک‌وسنگین کن ببین می‌فوی بفونی یا نه! البته نظر ما اینه که هتماً

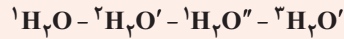
بفونی چون لفظشون! تو کتاب اومره و همین دست فیلی از طرح‌ها رو باز می‌ذاره! ریگه فود دانی ☺

با توجه به این‌که یک اتم، ممکن است ایزوتوپ‌های مختلفی داشته باشد، برای یک مولکول معین نیز جرم‌های متفاوتی امکان‌پذیر است. اول به تمرین حل می‌کنیم

تا دستتون بیار چه پوری جرم مولکولی یک مولکول رو حساب کنین.

تمرین‌ها

① اکسیژن دارای سه ایزوتوپ طبیعی ^{16}O ، ^{17}O و ^{18}O است. اگر آن‌ها را به ترتیب با نمادهای O ، O' و O'' نمایش دهیم، جرم مولکولی ترکیب‌های مقابل را به دست آورید.

پاسخ: جرم مولکولی یک مولکول با مجموع عدد جرمی اتم‌های سازنده آن برابر است:

$$^1\text{H}_2\text{O} \text{ جرم مولکولی} = 2(1) + 16 = 18$$

$$^2\text{H}_2\text{O}' \text{ جرم مولکولی} = 2(2) + 17 = 21$$

$$^1\text{H}_2\text{O}'' \text{ جرم مولکولی} = 2(1) + 18 = 20$$

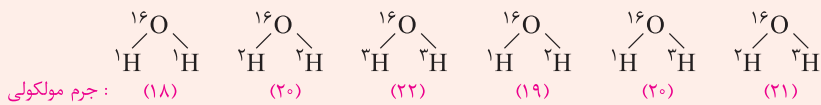
$$^3\text{H}_2\text{O}' \text{ جرم مولکولی} = 2(3) + 17 = 23$$

در تمرین بعدی، انواع مولکول‌های آب را بررسی می‌کنیم. هم‌پتان پراثری ادامه بده!

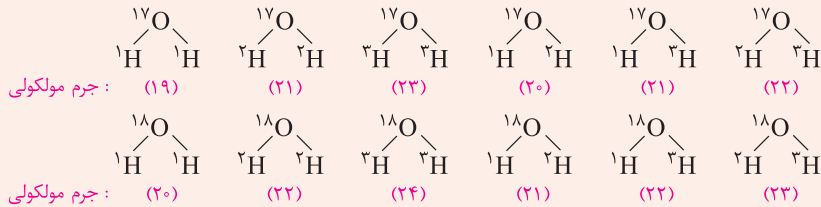
② اکسیژن سه ایزوتوپ (^{16}O ، ^{17}O ، ^{18}O) و هیدروژن نیز سه ایزوتوپ طبیعی (^1H ، ^2H ، ^3H) دارد. در یک نمونه آب، چند نوع مولکول وجود دارد؟

پاسخ: ابتدا بدون در نظر گرفتن ایزوتوپ‌های اتم مرکزی (اکسیژن)، تعداد مولکول‌های مختلف آب را مشخص می‌کنیم و با توجه به عدد جرمی ایزوتوپ‌ها جرم هر مولکول

را نیز می‌نویسیم:

با توجه به این‌که اتم مرکزی (اکسیژن) نیز سه ایزوتوپ دارد، در هر کدام از مولکول‌های فوق، می‌توان دو نوع اکسیژن دیگر نیز جایگزین کرد:

بنابراین در یک نمونه آب، با احتساب همه ایزوتوپ‌ها ۱۸ نوع مولکول مختلف وجود دارد که در میان آن‌ها فقط ۷ جرم مختلف (جرم‌های ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳ و ۲۴) یا به بیان دیگر ۷ نوع مولکول با جرم‌های متفاوت وجود دارد.

نکته در مولکول‌هایی که عدد جرمی ایزوتوپ‌های هر عنصر نسبت به یک‌دیگر فقط فقط ۱ واحد اختلاف داشته باشند، می‌توانیم تعداد مولکول‌ها با جرم مولکولی متفاوت را از رابطه زیر محاسبه کنیم:

$$+1 \text{ (سبک‌ترین جرم مولکولی)} - \text{(سنگین‌ترین جرم مولکولی)} = \text{تعداد مولکول‌ها با جرم متفاوت}$$

به روش دیگر ابتدا جرم مولکولی سبک‌ترین و سنگین‌ترین مولکول آب را محاسبه می‌کنیم:

$$(^1\text{H})_2(^{16}\text{O}) \text{ جرم مولکولی سبک‌ترین مولکول آب} = 2(1) + 16 = 18$$

$$(^3\text{H})_2(^{18}\text{O}) \text{ جرم مولکولی سنگین‌ترین مولکول آب} = 2(3) + 18 = 24$$

از آن‌جا که عدد جرمی ایزوتوپ‌های طبیعی هیدروژن (^1H ، ^2H و ^3H) نسبت به یک‌دیگر و عدد جرمی ایزوتوپ‌های طبیعی اکسیژن (^{16}O ، ^{17}O و ^{18}O) نیز نسبت به یک‌دیگر ۱ واحد اختلاف دارند، می‌توان نوشت:

$$7 = 24 - 18 + 1 = 1 \text{ (سبک‌ترین جرم مولکولی آب)} - \text{(سنگین‌ترین جرم مولکولی آب)} = \text{تعداد مولکول‌های آب با جرم متفاوت}$$

پس بدون هیچ هشم‌بندی! دیرین فرمول گفته شده عین بنز راه کار می‌کته ☺

بسم ۶ مسایل نیم‌عمر رادیوایزوتوپ‌ها

شفاف‌سازی این بسته مانند بسته قبل، در کتاب درسی به صورت مستقیم مطرح نشده است. برای اطلاعات بیشتر علاوه بر روزنامه‌های کثیرالانتشار! به شفاف‌سازی ابتدای بسته قبل مراجعه فرمایید.

همان‌طور که خواندید به مدت زمان لازم برای متلاشی شدن نیمی از هسته‌های پرتوزای یک ماده پرتوزا، زمان نیم‌عمر گفته می‌شود. حالا برخی از معلم‌های عزیز و طراح‌های گرامی، سؤال‌هایی در ارتباط با محاسبه زمان نیم‌عمر یک رادیوایزوتوپ مطرح می‌کنند که می‌توانید از دو رابطه زیر استفاده کنید:

$$n = \text{تعداد دفعاتی که مقدار رادیوایزوتوپ نصف می‌شود.} \quad \text{مقدار اولیه} \\ \text{مقدار باقی‌مانده}$$

$$T = \frac{\Delta t}{n} \quad \Delta t: \text{زمان کل فرایند} \\ T: \text{زمان نیم‌عمر رادیوایزوتوپ}$$

۱- درست‌ترش اینه که جرم مولکولی یک مولکول با مجموع جرم اتم‌های سازنده آن برابر است. کمی جلوتر خواهیم خواند که از نظر عددی، جرم اتمی با عدد جرمی یک عنصر تقریباً برابر است.

با این تا تمرین درست و حسابی از فعالیتتون در می آیم!

تمرین‌ها

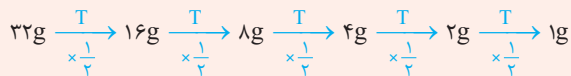
۱) نیم عمر یک ماده پرتوزا برابر ۲ ساعت است. اگر جرم اولیه این ماده برابر ۳۲ گرم باشد، پس از گذشت ۱۰ ساعت، چه مقدار از این ماده هنوز خاصیت پرتوزایی دارد؟
پاسخ: با توجه به سؤال می توان گفت که پس از گذشت هر دو ساعت، جرم رادیوایزوتوپ مورد نظر نصف می شود. ابتدا با استفاده از رابطه زیر، تعداد دفعاتی را که مقدار رادیوایزوتوپ نصف می شود (n)، به دست می آوریم:

$$n = \frac{\Delta t \text{ (زمان کل فرایند)}}{T \text{ (زمان نیم عمر)}} = \frac{10h}{2h} = 5$$

مثل آب خوردن! با استفاده از رابطه زیر مقدار باقی مانده این رادیوایزوتوپ را محاسبه می کنیم:

$$m^n = \frac{\text{مقدار اولیه}}{\text{مقدار باقی مانده}} \Rightarrow \text{مقدار باقی مانده} = \frac{32}{2^5} = 1g$$

به روش دیگر: آگه با فرمول رابطه فوبی نداری! این روش برای تو سافته شده 😊. زمان نیم عمر این ماده برابر ۲ ساعت است. بعد از گذشت ۱۰ ساعت، تعداد $\frac{10}{2} = 5$ نیم عمر طی شده است (عین مقدار n روش قبل به دست می آید)، پس می توان نوشت:

همان طور که می بینید پس از گذشت ۵T (پنج نیم عمر) مقدار اولیه ماده $\frac{1}{32}$ برابر شده و به یک گرم کاهش یافته است.

۲) مقدار اولیه یک ماده پرتوزا پس از گذشت ۱۲۰ دقیقه، متلاشی نشده باقی می ماند. نیم عمر آن چند دقیقه است؟

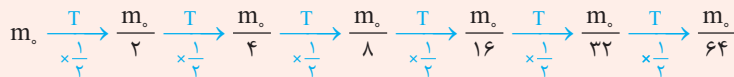
پاسخ: در این سؤال، روند برعکس تمرین قبل را طی می کنیم. مقدار اولیه ماده پرتوزا را m_0 فرض می کنیم، در نتیجه مقدار باقی مانده برابر $\frac{m_0}{64}$ می شود. ابتدا با استفاده از رابطه زیر، n را به دست می آوریم:

$$m^n = \frac{\text{مقدار اولیه}}{\text{مقدار باقی مانده}} \Rightarrow \text{مقدار باقی مانده} = \frac{m_0}{2^n} \Rightarrow \frac{m_0}{64} = \frac{m_0}{2^n} \Rightarrow 2^n = 64 \Rightarrow n = 6$$

زمان کل فرایند برابر ۱۲۰ دقیقه است. بنابراین $\Delta t = 120 \text{ min}$ می باشد و با استفاده از رابطه زیر، زمان نیم عمر این ماده را محاسبه می کنیم:

$$T = \frac{\Delta t \text{ (زمان کل فرایند)}}{n} \Rightarrow T = \frac{120 \text{ min}}{6} = 20 \text{ min}$$

به روش دیگر: جرم اولیه ماده پرتوزا را برابر m_0 در نظر می گیریم، بنابراین می توان نوشت:

حالا کافیست تعداد فرس ها رو بشماری، فب این تا شر؟ ... ۶ تا. پس می توان گفت بعد از گذشت ۶T که برابر ۱۲۰ دقیقه است، $\frac{1}{64}$ از مقدار اولیه ماده باقی مانده است. پس زمان نیم عمر به صورت مقابل محاسبه می شود:

$$6T = 120 \text{ min} \Rightarrow T = \frac{120}{6} = 20 \text{ min}$$

۳) بعد از گذشت زمانی معادل چهار برابر نیم عمر یک ماده پرتوزا، چند درصد جرم اولیه، هم چنان پرتوزا باقی مانده اند؟

پاسخ: در این سؤال زمان کل فرایند برابر ۴T است ($\Delta t = 4T$):

$$n = \frac{\Delta t \text{ (زمان کل فرایند)}}{T \text{ (زمان نیم عمر)}} \Rightarrow n = \frac{4T}{T} = 4$$

$$m^n = \frac{\text{مقدار اولیه}}{\text{مقدار باقی مانده}} \Rightarrow \text{مقدار باقی مانده} = \frac{m_0}{2^4} = \frac{m_0}{16}$$

بنابراین می توان نوشت:

$$\text{درصد جرم ماده باقی مانده} = \frac{\text{جرم باقی مانده}}{\text{جرم اولیه}} \times 100 = \frac{16}{16} \times 100 = \frac{1}{16} \times 100 = 6.25\%$$

بتم ۷ کاربرد رادیوایزوتوپ‌ها

از ۱۱۸ عنصر شناخته شده، تنها ۹۲ عنصر در طبیعت یافت می شود، یعنی $118 - 92 = 26$ عنصر دیگر ساختگی هستند. منظور از عنصرهای ساختگی این است که این عنصرها در طبیعت یافت نمی شوند اما بشر (من و تو!) با استفاده از واکنش های هسته ای، به طور مصنوعی این عنصرها را تولید کرده است.

نکته با به ضرب و تقسیم ساره! درمی یابید که حدود ۷۸٪ عنصرها در طبیعت یافت می شوند و فب تابلوه که حدود ۲۲٪ عنصرها نیز ساختگی هستند.

$$\frac{92}{118} \times 100 \approx 78\% \quad \text{درصد عنصرهای طبیعی}$$

$$\frac{26}{118} \times 100 \approx 22\% \quad \text{درصد عنصرهای ساختگی}$$

جمع بندی ۱۱۸ عنصر شناخته شده
 ۹۲ عنصر طبیعی (حدود ۷۸٪)
 ۲۶ عنصر ساختگی (حدود ۲۲٪)

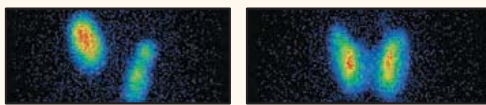
توجه رادیویزوتوپها اگرچه بسیار خطرناک هستند، اما پیشرفت دانش و فناوری، بشر را موفق به مهار و بهره گیری از آنها کرده است، به طوری که از آنها در پزشکی، کشاورزی و سوخت در نیروگاه های اتمی استفاده می شود. در ادامه با کاربردهای چهار رادیویزوتوپ آشنا می شوید.

آ غده پروانه ای شکل تیروئید در بدن انسان

• **تکنسیم (Tc⁹⁹)**: در ارتباط با تکنسیم نکات زیر را به خاطر بسپارید:

- ① شیمی دان ها همواره با یافتن کاربردهای منحصر به فرد هر عنصر، انگیزه کافی برای ساختن عنصرهای جدید را داشته اند. تکنسیم (Tc⁹⁹) نخستین عنصری بود که در واکنش گاه (اکتور) هسته ای ساخته شد.
- ② تکنسیم در **تصویربرداری پزشکی** کاربرد ویژه ای دارد، برای مثال از تکنسیم برای تصویربرداری غده تیروئید استفاده می شود، زیرا یون یدید (I⁻) با یونی که حاوی تکنسیم است، اندازه مشابهی دارد و غده پروانه ای شکل تیروئید هنگام جذب یون یدید، این یون را نیز جذب می کند. با افزایش مقدار این یون در غده تیروئید امکان تصویربرداری فراهم می شود.

ب تصویر غده تیروئید سالم ب تصویر غده تیروئید ناسالم

③ عدد اتمی تکنسیم برابر ۴۳ است و این عنصر در دوره پنجم و گروه هفتم جدول دوره ای قرار دارد.

④ **هسته** تکنسیم موجود در جهان باید به طور مصنوعی و با استفاده از واکنش های هسته ای ساخته شود. از آن جا که نیم عمر یا زمان ماندگاری این عنصر کم است، نمی توان مقادیر زیادی از این عنصر را تهیه و برای مدت طولانی نگهداری کرد. پس در بیمارستان ها یا مراکز درمانی یا **هرهای رنگه!** آن را با یک مولد هسته ای به مقدار لازم تولید و سپس مصرف می کنند.

فواست باشه در تکنسیم (Tc⁹⁹) نسبت تعداد نوترون ها (۵۶) به تعداد پروتون ها (۴۳) تقریباً ۱/۳ و کوچک تر از ۱/۵ است، یعنی ممکن است در هسته ای $\frac{N}{Z} < 1/5$ باشد، ولی آن هسته خاصیت پرتوزایی داشته و ناپایدار باشد.

• **اورانیم (U⁹²)**: در مورد اورانیم نکات زیر قبلی **هالبن!** پس **یادشون بگیر**.

① **اورانیم** شناخته شده ترین فلز پرتوزا می باشد که دارای دو ایزوتوپ ^{235}U و ^{238}U است. از اورانیم - ۲۳۵ (^{235}U) اغلب به عنوان سوخت در راکتورهای اتمی استفاده می شود اما یکی از **مشکلات پفر و بربرن!** این است که فراوانی اورانیم - ۲۳۵ در مخلوط طبیعی عنصر اورانیم کم تر از ۰/۷ درصد است.

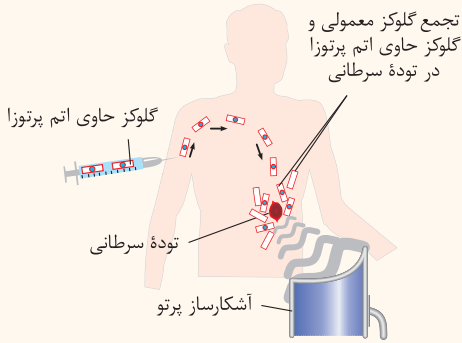
غنی سازی ایزوتوپی: به فرایندی که در آن، مقدار یا فراوانی یک ایزوتوپ خاص را در مخلوطی از ایزوتوپ های یک عنصر افزایش می دهند، غنی سازی ایزوتوپی می گویند. البته **بگیم! این واژه اغلب برای اورانیم به کار برده می شه**، بدین معنی که به فرایندی که در آن، مقدار ایزوتوپ ^{235}U را در مخلوطی از ایزوتوپ های اورانیم (که شامل ^{235}U و ^{238}U است) افزایش می دهند، غنی سازی ایزوتوپی می گویند. این فرایند یکی از مراحل مهم چرخه تولید سوخت هسته ای است.

② دانشمندان هسته ای ایران با تلاش بسیار و با استفاده از روش غنی سازی ایزوتوپی، موفق شدند مقدار اورانیم - ۲۳۵ را در مخلوط ایزوتوپ های اورانیم افزایش دهند (**هیغ و دست و هورا** 😊) با این کامیابی ستودنی **رفتم پزو ده تای برتر!** با گسترش این صنعت می توان بخشی از انرژی الکتریکی مورد نیاز کشور را تأمین کرد.

توجه پسماند راکتورهای اتمی هنوز خاصیت پرتوزایی دارد و خطرناک است؛ از این رو دفع آن ها از جمله چالش های صنایع هسته ای به شمار می آید.

۱- معمولاً برای تصویربرداری غده تیروئید از ترکیب سدیم پرتکتات (NaTcO₄) استفاده می شود.

فرایند تشخیص غده تیروئید

• **گلوکز نشان‌دار:** گلوکز یا قند خون، منبع اصلی تأمین انرژی مورد نیاز سلول‌ها (یاخته‌ها) است. چگونگی مصرف گلوکز در بدن در بردارنده اطلاعات زیادی درباره سوخت‌وساز سلول‌ها می‌باشد. به عبارت دیگر، هرگونه اختلالی در فرایند سوخت‌وساز سلول‌ها می‌تواند نشان‌دهنده ابتلا به بیماری‌های خطرناکی همچون سرطان باشد. فرض کنید مانند شکل روبه‌رو خواهیم محل توده‌های سرطانی را شناسایی کنیم. ابتدا **براندید و آگله باشید!** توده‌های سرطانی، سلول‌هایی هستند که رشد غیرعادی و سریع تری دارند.

برای تشخیص محل توده سرطانی، ابتدا مولکول‌های گلوکز را با استفاده از اتم پرتوزا نشان‌دار می‌کنند که به **گلوکز نشان‌دار معروف و مشهور** است، سپس آن را به بدن تزریق می‌کنند (**شکل‌رو داشته باش!**). گلوکز نشان‌دار مانند گلوکز معمولی در اطراف سلول معمولی در اطراف سلول جمع می‌کند. از آن‌جا که سلول‌های سرطانی رشد سریع‌تری نسبت به سلول‌های عادی دارند، پس به مقدار گلوکز بیشتری نیاز دارند. از این‌رو مقدار گلوکز بیشتری در اطراف این سلول‌ها جمع می‌شود. با افزایش مقدار گلوکز نشان‌دار و به تبع آن! افزایش تعداد اتم‌های پرتوزا، تعداد پرتوهای ساطع‌شده از این اتم‌ها بیشتر شده و در نتیجه توسط دستگاه آشکارساز رؤیت می‌شوند. با ردیابی این دستگاه، محل توده سرطانی مشخص می‌شود.

چند نکته حاشیه‌ای!

- ① کیمیاگری (تبدیل عنصرهای دیگر به طلا) آرزوی دیرینه بشر بوده است. با پیشرفت علم شیمی و فیزیک، انسان می‌تواند طلا تولید کند، اما هزینه تولید آن به اندازه‌ای زیاد است که صرفه اقتصادی ندارد.
- ② دود سیگار و قلیان، مقدار قابل توجهی مواد پرتوزا دارد. از این‌رو اغلب افرادی که به سرطان ریه دچار می‌شوند، سیگاری هستند.
- ③ با توجه به متن کتاب درسی، رادیوایزوتوپ تکنسیم و رادیوایزوتوپی از فسفر در ایران ساخته شده است.

برخی رادیوایزوتوپ‌های تولیدشده در ایران

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

نست‌های بسنه

سلام مهرد، اميدواريم كه اولين بسته رو فيلي با دقت و پرايزي فونده باشي، تنها راه اين كه بفهمي پقدر آماده‌اي، حل كردن تست‌هاي اين بستس كه براتون انواع رايها و تله‌ها! رو آماده كرديم 😊

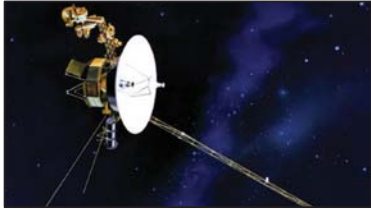
۱- کدام عبارت زیر، درست است؟

- ۱) فضاپیماهای وویجر ۱ و ۲ برای شناخت فضای تاریک و ناشناخته بین ستاره‌های سفر خود را آغاز نموده‌اند.
- ۲) پاسخ به پرسش «پدیده‌های طبیعی چرا و چگونه رخ می‌دهند؟» برخلاف پاسخ پرسش «جهان کنونی چگونه شکل گرفته است؟» در قلمرو علم تجربی می‌گنجد.
- ۳) انسان اولیه با نگاه به آسمان و مشاهده ستارگان در پی فهم نظام و قانون‌مندی در آسمان بوده است.
- ۴) تلاش علم تجربی برای یافتن پاسخ قانع‌کننده برای پرسش‌هایی مانند «هستی چگونه پدید آمده است؟» باعث شده تا دانش ما درباره جهان مادی افزایش یابد.

۲- کدام یک از مطالب زیر، درست است؟

- ۱) فضاپیماهای وویجر در حال دور شدن از زمین و نزدیک شدن به خورشید هستند.
- ۲) مرگ ستاره اغلب با یک انفجار بزرگ (مهبانگ) همراه است که طی آن، نخست، ذره‌های زیراتمی پدید می‌آیند.
- ۳) از اطلاعات ارسالی وویجرها می‌توان برای مقایسه ترکیب درصد و نوع عنصرهای سازنده زمین با برخی سیاره‌ها استفاده کرد.
- ۴) مأموریت وویجرها، اسکان در چهار سیاره معین سامانه خورشیدی و تهیه و ارسال شناسنامه فیزیکی و شیمیایی از آن‌ها به زمین بود.

۳- چه تعداد از عبارت‌های زیر در ارتباط با شکل مقابل، نادرست است؟

- آ) این تصویر توسط وویجر ۲ از کره زمین گرفته شده است.
- ب) این عکس از فاصله هفت میلیون کیلومتری زمین ثبت شده است.
- پ) مأموریت این فضاپیما شناخت بیشتر سامانه خورشیدی بود به طوری که از تمامی سیاره‌های آن اطلاعاتی تهیه کرده است.
- ت) پرتاب این فضاپیما در راستای پاسخ به سؤال «هستی چگونه پدید آمده است؟» بود.

۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۴- فراوان‌ترین عنصر موجود در سیاره‌های مشتری و زمین، به ترتیب و است و عنصرهای و جزو عنصرهای مشترک دو سیاره هستند. (گزینه‌ها را از راست به چپ بخوانید.)

۱) O, C, Fe, H ۲) S, O, Fe, H ۳) O, C, O, He ۴) O, S, O, He

۵- فضاپیماهای وویجر ۱ و ۲ مأموریت داشتند، شناسنامه فیزیکی و شیمیایی برخی سیاره‌ها را تهیه کنند. این شناسنامه‌ها، حاوی کدام دسته اطلاعات می‌تواند باشد؟

- ۱) جرم سیاره‌ها، دما و فشار سطح و اتمسفر آن‌ها
- ۲) فاصله هر سیاره با سیاره‌های مجاور در سامانه خورشیدی و سرعت گردش آن‌ها به دور خود
- ۳) نوع عنصرهای سازنده، ترکیب‌های شیمیایی در اتمسفر آن‌ها و ترکیب درصد این مواد
- ۴) نوع و مقدار عنصرهای سازنده، ترکیب درصد و چگونگی پیدایش این عنصرها در آن سیاره‌ها

۶- چه تعداد از عبارت‌های زیر، نادرست است؟

- آ) با بررسی نور تابیده شده از ستارگان پر فروغ می‌توان به پاسخ پرسش «جهان کنونی چگونه پدید آمده است؟» پی برد.
- ب) زمین در برابر عظمت آفرینش همانند آزمایشگاهی بسیار کوچک برای دانشمندان است.
- پ) سفر طولانی و تاریخی فضاپیما وویجر ۲، چند سال بعد از آغاز سفر وویجر ۱ شروع شد.
- ت) مطالعه کیهان، به ویژه سامانه خورشیدی، برای پاسخ به پرسش «عنصرها چگونه پدید آمدند؟» کمک شایانی می‌کند.

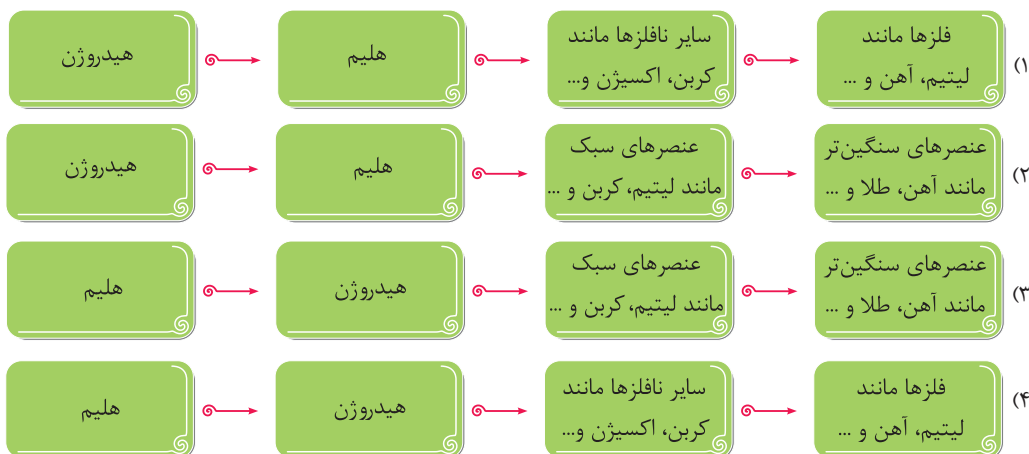
۱) صفر ۲) ۱ ۳) ۲ ۴) ۳

۷- چه تعداد از عبارت‌های زیر، درست است؟

- آ) انرژی گرمایی و نور خیره‌کننده خورشید به دلیل تبدیل هلیوم به هیدروژن در واکنش‌های هسته‌ای است.
- ب) اختلاف درصد فراوانی دو عنصر فراوان‌تر سازنده مشتری، بیشتر از دو عنصر فراوان‌تر زمین است.
- پ) در سر آغاز کیهان، گازهای هیدروژن و هلیوم تولید شده با گذشت زمان و سرد شدن، متراکم شده و مهبانگ را به وجود آوردند.
- ت) یافته‌هایی مانند نوع و میزان فراوانی عنصرها در سیاره‌ها باعث شد تا دانشمندان بتوانند چگونگی پیدایش عنصرها را توضیح دهند.

۱) صفر ۲) ۱ ۳) ۲ ۴) ۳

۸- کدام یک از شکل‌های زیر، خلاصه روند تشکیل عنصرها در جهان هستی را نشان می‌دهد؟

۹- نتیجه انجام واکنش‌های هسته‌ای درون ستاره‌ها در دماهای بالا چیست؟

- (۱) کاهش دمای ستاره‌ها همراه با پایدار شدن آن‌ها
- (۲) انفجارهای بزرگ و مرگ ستاره‌ها
- (۳) تبدیل عنصرهای سنگین‌تر به عنصرهای سبک‌تر
- (۴) تبدیل عنصرهای سبک‌تر به عنصرهای سنگین‌تر

۱۰- در سیاره زمین، پس از دو عنصر آهن و اکسیژن، عنصر بیشترین فراوانی را دارد، در حالی که در سیاره مشتری، عنصر چنین جایگاهی دارد. (گزینه‌ها را به ترتیب از راست به چپ بخوانید.)

- (۱) منیزیم - کربن
- (۲) سیلیسیم - کربن
- (۳) منیزیم - اکسیژن
- (۴) سیلیسیم - اکسیژن

۱۱- مجموعه‌گازی سحابی که از ایجاد شده، منشأ پیدایش محسوب می‌شود.

- (۱) تراکم‌گازهایی چون هیدروژن و هلیوم - ستاره‌ها و کهکشان‌ها
- (۲) انفجار مهیب - عنصرهای سنگین
- (۳) تراکم عنصرهای سنگین - عنصرهای سبک‌تر
- (۴) واکنش‌های هسته‌ای فضای بین ستاره‌ای - ذره‌های زیراتمی

راستش مرل سؤال ببری تا حالا توی کنکور سراسری نیومره ولی تا دلت بفواز ازش توی کنکورهای آزمایشی پورا پورا تست طرح شده. فرارو چه دیری؟! شاید کنکور سراسری هم تسلیم شد و از این مرل سؤال‌ها دار. فقط به پیزی، موم‌ترین نکته در حل این تست‌ها، فقط تمرکز! یعنی به دفعه پاسخ درست و نادرست رو اشتباه کنی که بهترین کار اینه که ابتدا بدون توفه به صورت سؤال، جواب درست هر مورد رو به دست بیاری و بعد، مطابق صورت تست، رد گزینه کنی، موفق باشی!

۱۲- پاسخ نادرست موارد (آ) و (پ) و پاسخ درست مورد (ب) در کدام گزینه آمده است؟

- (آ) فضاپیماهای وویجر ۱ و ۲ از کنار سیاره‌های عبور کردند.
- (ب) شناسنامه‌های ارسالی از طرف وویجر ۱ و ۲ حاوی اطلاعاتی مانند بود.
- (پ) پاسخ به پرسش در قلمرو علم تجربی نمی‌گنجد.
- (ا) زحل و مشتری - نوع عنصرهای سازنده سیاره موردنظر - «هستی چگونه پدید آمده است؟»

- (۲) مریخ و عطارد - ترکیب درصد مواد شیمیایی موجود در اتمسفر سیاره موردنظر - «پدیده‌های طبیعی چرا و چگونه رخ می‌دهند؟»
- (۳) زحل و اورانوس - ترکیب‌های شیمیایی موجود در اتمسفر سیاره موردنظر - «جهان کنونی چگونه شکل گرفته است؟»
- (۴) مریخ و ماه - نوع عنصرهای سازنده جرم آسمانی موردنظر - «هستی چگونه پدید آمده است؟»

۱۳- کدام مقایسه میان دو سیاره مشتری و زمین و عنصرهای سازنده آن‌ها نادرست است؟

- (۱) حجم سیاره مشتری بسیار بیشتر از زمین است و بین آن‌ها در سامانه خورشیدی، سیاره دیگری نیز وجود دارد.
- (۲) از چهار عنصری که فراوانی بیشتری در مشتری دارد، فقط یک عنصر در طبیعت به صورت جامد است.
- (۳) از چهار عنصری که فراوانی بیشتری در زمین دارد، فقط یک عنصر در طبیعت به صورت گاز است.
- (۴) درصد فراوانی هیچ‌کدام از عنصرهای موجود در این دو سیاره، بیشتر از ۵۰٪ نیست.

۱۴- چه تعداد از عبارتهای زیر، درست است؟

- (آ) عنصرها به صورت ناهمگون در جهان هستی توزیع شده‌اند.
 (ب) در پوسته زمین، عنصر آهن و در سیاره مشتری، هیدروژن فراوان‌ترین عنصر است.
 (پ) درصد فراوانی عنصر گوگرد در سیاره مشتری بیشتر از سیاره زمین است.
 (ت) مرگ ستاره با یک انفجار بزرگ همراه است که سبب می‌شود عنصرهای تشکیل‌شده در آن، به انرژی تبدیل شوند.
۱ (۱)	۲ (۲)	۳ (۳)	۴ (۴)

۱۵- چه تعداد از موارد داده‌شده برای کامل کردن عبارت زیر، مناسب هستند؟

«در سیاره عنصر پس از عنصر بیشترین درصد فراوانی را دارد.»

(آ) زمین - گوگرد - نیتروژن	(ب) زمین - منیزیم - اکسیژن	(پ) مشتری - کربن - اکسیژن	(ت) مشتری - هلیوم - هیدروژن
۱ (۱)	۲ (۲)	۳ (۳)	۴ (۴)

۱۶- چه تعداد از مطالب زیر، درست است؟

- (آ) برخی بر این باورند که سرآغاز کیهان با مهبانگ همراه بوده است که طی آن انرژی عظیمی جذب شده است.
 (ب) پس از پدید آمدن ذره‌های زیراتمی، به ترتیب عنصرهای هلیوم و هیدروژن پا به عرصه جهان گذاشتند.
 (پ) ستاره‌ها می‌توانند رشد کنند و نوع عنصرهای درون خود را تغییر دهند.
 (ت) ستاره‌ها به طور مستمر عنصرهای تولیدی خود را در فضای بین‌ستاره‌ای منتشر می‌سازند.
۱ (۱)	۲ (۲)	۳ (۳)	۴ (۴) صفر

۱۷- احتمال تشکیل چه تعداد از ترکیب‌های زیر در هر دو سیاره مشتری و زمین وجود دارد؟

CO_2	NO	NH_3	Al_2O_3
۱ (۱)	۲ (۲)	۳ (۳)	۴ (۴)

🚑 تست بصری رو با دقت بیشتری حل کن و آگه درست حل کردی، فتماً به خانواده بگو که اسپندی پیزی برات دور کنن 😊

۱۸- چه تعداد از مطالب زیر، در مورد سیاره مشتری و عنصرهای سازنده آن، نادرست است؟ (^4Ar , ^2Ne , ^6He)

- (آ) فراوان‌ترین عنصر این سیاره، نخستین عنصری است که پس از مهبانگ پا به عرصه جهان گذاشت.
 (ب) در بین ۵ عنصری که بیشترین فراوانی را دارند، تنها یک عنصر در طبیعت به حالت جامد وجود دارد.
 (پ) سیاره مشتری جزو چهار سیاره‌ای است که وویجرها مأموریت داشتند در آن اسکان یابند.
 (ت) با افزایش عدد جرمی گازهای نجیب هلیوم، نئون و آرگون، درصد فراوانی آن‌ها در سیاره مشتری کم می‌شود.
۱ (۱)	۲ (۲)	۳ (۳)	۴ (۴)

۱۹- یکی از راه‌های درک چگونگی تشکیل عنصرها است.

- (۱) بررسی سنگ‌نوشته‌ها و نقاشی‌های دیوار غارها
 (۲) استفاده از خاصیت پرتوزایی ایزوتوپ کربن - ۱۴
 (۳) بررسی نوع و مقدار عنصرهای سازنده سیاره‌های سامانه خورشیدی با خورشید
 (۴) بررسی هوای به دام افتاده در بلورهای یخ یخچال‌های قطبی
- ۲۰- ستاره‌ها پس از تولد، و زمانی می‌میرند. مرگ ستاره، عنصرهای تشکیل‌شده در آن در فضا پراکنده می‌شود.

- (۱) رشد می‌کنند - تا قبل از
 (۲) رشد می‌کنند - پس از
 (۳) به همان شکل باقی می‌مانند - تا قبل از
 (۴) به همان شکل باقی می‌مانند - پس از

۲۱- در کدام گزینه، ترتیب چگونگی پیدایش عنصرها در جهان هستی به درستی آمده است؟

- (۱) مهبانگ ← پیدایش ذره‌های بنیادی ← پیدایش هیدروژن و هلیوم ← پیدایش ستاره‌ها ← تشکیل سحابی‌ها و کهکشان‌ها
 (۲) انفجار مهیب ← پیدایش هیدروژن و هلیوم ← پیدایش سحابی ← پیدایش عنصرهای سبک و سنگین ← پیدایش ستاره‌ها و کهکشان‌ها
 (۳) پیدایش ستاره‌ها و کهکشان‌ها ← مهبانگ ← پیدایش ذره‌های بنیادی ← تشکیل سحابی ← پیدایش عنصرهای سبک و سنگین
 (۴) انفجار مهیب ← پیدایش ذره‌های بنیادی ← پیدایش هیدروژن و هلیوم ← پیدایش سحابی ← پیدایش ستاره‌ها و کهکشان‌ها

۲ تست‌های بسنه

اولش رو با تست‌های ساده شروع می‌کنیم و کم‌کم سفتش می‌کنیم که زیار اذیت نشین!

۲۲- عدد جرمی عنصری ۴۵ و تفاوت تعداد نوترون‌ها و پروتون‌های هسته آن برابر ۳ است. عدد اتمی این عنصر چند است؟

- ۲۱ (۱) ۲۲ (۲) ۲۳ (۳) ۲۴ (۴)

۲۳- با توجه به جدول زیر، چه تعداد از رابطه‌های داده شده برقرار است؟

اتم یا یون	عدد اتمی	تعداد الکترون‌ها	تعداد نوترون‌ها	عدد جرمی
M	Z	e	N	A
M ^{۲+}	Z'	e'	N'	A'

- $Z = Z'$ • $e' = e + 2$ • $N > N'$ • $A' = A + 2$ •
 ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۲۴- در یک اتم فرضی، تعداد نوترون‌ها دو برابر تعداد الکترون‌ها است. اگر این اتم با گرفتن دو الکترون، ساختار الکترونی Ar_{18} را پیدا کند، عدد جرمی آن کدام است؟

- ۴۸ (۱) ۳۲ (۲) ۵۴ (۳) ۲۴ (۴)

۲۵- پاسخ درست مورد (ب) و پاسخ نادرست موارد (آ) و (پ) در کدام گزینه آمده است؟
 (آ) نماد اتم روی با ۳۷ نوترون و ۳۰ پروتون به صورت است.

(ب) نماد یون دو بار مثبت آهن با ۲۴ الکترون و عدد جرمی ۵۶ به صورت است.
 (پ) نماد ذره فرضی X با ۳۴ پروتون، ۴۲ نوترون و ۳۵ الکترون به صورت است.

۲۶- چه تعداد از موارد زیر، در مورد عنصر نمادین ${}^A_Z E$ درست است؟

- (آ) شمار ذره‌های بنیادی: $A + Z$ (ب) شمار نوترون‌ها: $A - Z$
 (پ) تفاوت شمار نوترون‌ها و پروتون‌ها: $A - 2Z$ (ت) مجموع شمار ذره‌های باردار: $2Z$
 ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۲۷- تعداد الکترون‌های یون فرضی X^{+} برابر ۱۷۹ است. اگر تعداد نوترون‌های اتم X، ۴۰٪ بیشتر از تعداد پروتون‌های آن باشد، عدد جرمی X کدام است؟

- ۱۹۲ (۱) ۱۹۰ (۲) ۱۹۴ (۳) ۲۰۰ (۴)

۲۸- اگر تفاوت تعداد الکترون‌ها و نوترون‌ها در یون فرضی ${}^{79}X^{3+}$ برابر ۱۸ باشد، تعداد الکترون‌های یون X^{2+} کدام است؟

- ۳۲ (۱) ۳۰ (۲) ۲۹ (۳) ۳۴ (۴)

دو تست بعری دقت بیشتری می‌طلبه!

۲۹- در اتم عنصر فرضی E، در مجموع ۲۱۰ ذره بنیادی وجود دارد. اگر شمار نوترون‌های آن، ۵۰٪ بیشتر از شمار پروتون‌های آن باشد، کدام نماد زیر را می‌توان به آن نسبت داد؟

- ${}_{21}^{210}E$ (۱) ${}_{60}^{150}E$ (۲) ${}_{70}^{140}E$ (۳) ${}_{60}^{210}E$ (۴)

۳۰- در یون‌های فرضی X^{-} و Y^{3+} ، تعداد الکترون‌ها با هم و تعداد نوترون‌ها نیز با هم برابر است. اگر عدد جرمی اتم Y برابر ۴۴ باشد، عدد جرمی اتم X کدام است؟

- ۴۰ (۱) ۴۱ (۲) ۴۲ (۳) ۴۳ (۴)

۳۱- اگر اختلاف شمار الکترون‌ها و نوترون‌ها در یون ${}^{91}M^{2+}$ برابر ۱۳ باشد، این یون چند پروتون دارد؟

- ۴۲ (۱) ۳۶ (۲) ۴۰ (۳) ۳۸ (۴)

۳۲- کدام یون تعداد الکترون‌های متفاوتی نسبت به سایر گزینه‌ها دارد؟

۳۳- اختلاف شمار نوترون‌ها و الکترون‌ها در یون VO_4^{3+} کدام است؟ ($^{16}_8O$ ، $^{51}_{17}V$)

- ۵ (۱) ۶ (۲) ۸ (۳) ۱۴ (۴)

۳۴- نسبت شمار نوترون‌های یون PO_4^{3-} به شمار الکترون‌های یون CO_3^{2-} کدام است؟ ($^{12}_6C$ ، $^{16}_8O$ ، $^{31}_{15}P$)

- $\frac{3}{2}$ (۱) $\frac{5}{3}$ (۲) $\frac{25}{16}$ (۳) $\frac{24}{15}$ (۴)

🚑 دو تا فبر باهال، اولیش این‌که آگه تونستی تست ببری رو زیر ۹۰ ثانیه حل کنی، فیلی ایول داری و کارت به شدت درسته! فبر ۴ رو تا حالا کسی رو نریدیم

که این تست رو بتونه زیر ۳ یا ۴ دقیقه حل کنه!

۳۵- در کاتیون X ، مجموع شمار ذره‌های زیراتمی، ۱۷ برابر تفاوت شمار نوترون‌ها و پروتون‌هاست. اگر نسبت اندازه بار این یون به تفاوت تعداد

نوترون‌ها و الکترون‌های آن برابر $\frac{1}{3}$ باشد، عدد اتمی عنصر X می‌تواند کدام گزینه باشد؟

- ۱۳ (۱) ۱۲ (۲) ۲۴ (۳) ۲۲ (۴)

۳۶- در کدام گونه شیمیایی تفاوت شمار الکترون‌ها و نوترون‌ها، کم‌تر از سه گونه دیگر است؟

- $^{108}_{47}Ag^+$ (۱) $^{55}_{25}Mn^{2+}$ (۲) $^{127}_{53}I^-$ (۳) $^{79}_{34}Se^{2-}$ (۴)

۳۷- یون $H_2PO_4^-$ ، الکترون، از نوترون دارد. ($^{16}_8O$ ، $^{31}_{15}P$ ، 1_1H)

- یک، بیشتر (۱) یک، کم‌تر (۲) دو، بیشتر (۳) دو، کم‌تر (۴)

🚑 بعضی سوالاتی شیمی سخت نیستن، فقط باید توی محاسبات ریاضی سریع و قوی عمل کنی ☺

۳۸- عنصر زیرکونیم (Zr) دارای ۵ ایزوتوپ ^{90}Zr ، ^{91}Zr ، ^{92}Zr ، ^{94}Zr و ^{96}Zr است. اگر به‌ازای ۳ ایزوتوپ ^{90}Zr ، یک ایزوتوپ ^{92}Zr و

یک ایزوتوپ ^{94}Zr و به‌ازای ۴ ایزوتوپ ^{91}Zr ، یک ایزوتوپ ^{96}Zr و هم‌چنین به‌ازای ۹ ایزوتوپ ^{90}Zr ، ۲ ایزوتوپ ^{91}Zr در طبیعت وجود داشته باشد، درصد فراوانی ایزوتوپ ^{91}Zr کدام است؟

- ۱۱/۴ (۱) ۱۲/۲ (۲) ۸/۹ (۳) ۹/۶ (۴)

۳۹- چه تعداد از عبارتهای زیر، درست است؟

(آ) اگر عدد جرمی عنصر X برابر ۸۰ و اختلاف شمار الکترون‌ها و نوترون‌های یون X^- برابر ۹ باشد، یون X^- دارای ۳۵ پروتون است.

(ب) اگر عدد جرمی عنصر A برابر ۶۵ و اختلاف شمار الکترون‌ها و نوترون‌های یون A^{2+} برابر ۷ باشد، این عنصر دارای ۳۵ نوترون است.

(پ) تفاوت شمار پروتون‌ها و نوترون‌ها در $^{54}_{24}Cr$ ، چهار برابر تفاوت شمار پروتون‌ها و نوترون‌ها در $^{27}_{13}Al$ است.

(ت) ممکن است در یک آنیون، شمار نوترون‌ها با شمار الکترون‌ها برابر باشد، اما برابری شمار الکترون‌ها و نوترون‌ها در کاتیون‌های پایدار امکان‌پذیر نیست.

- ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

نشتهای بسنه ۳

۴۰- اندازه‌گیری جرم اتم‌ها با دستگاه طیف‌سنج جرمی، نشان داده است که جرم همه اتم‌های یک عنصر، برابر در نتیجه، شمار

ریاضی خارج ۸۷ با تغییر

های آن‌ها باید باشد.

- (۱) است - پروتون - برابر (۲) است - نوترون - برابر (۳) نیست - پروتون - نابرابر (۴) نیست - نوترون - نابرابر

۴۱- کدام عبارت نادرست است؟

(۱) همه اتم‌های یک عنصر، ممکن است جرم یکسانی نداشته باشند.

(۲) همه ایزوتوپ‌های یک عنصر، عدد اتمی یکسانی دارند.

(۳) فراوانی همه ایزوتوپ‌های یک عنصر در طبیعت، یکسان است.

(۴) تفاوت جرم اتم‌های یک عنصر، به تعداد نوترون‌های موجود در هسته اتم‌های آن عنصر مربوط است.

۴۲- آب H_2O ^۱ در کدام مورد زیر، تفاوتی با آب H_2O ^۲ ندارد؟

- (۱) نقطه ذوب و جوش (۲) ظرفیت گرمایی (۳) چگالی (۴) آزاد شدن گاز در اثر واکنش با سدیم

۴۳- چه تعداد از موارد داده شده، عبارت زیر را به درستی کامل می کند؟

«همه اتم های یک عنصر یکسانی دارند، ولی ممکن است از نظر متفاوت باشند.»

- (آ) عدد جرمی - تعداد الکترون (ب) عدد اتمی - تعداد نوترون (پ) خواص شیمیایی - عدد جرمی (ت) تعداد پروتون - خواص فیزیکی
- (۱) ۱ (۲) ۲ (۳) ۳ (۴) ۴

۴۴- عدد جرمی و تعداد الکترون های اتم عنصر A به ترتیب با عدد جرمی و تعداد الکترون های کاتیون عنصر B برابر است. کدام گزینه در مورد آن ها درست است؟

- (۱) A و B ایزوتوپ های یک عنصر هستند. (۲) پروتون های A به اندازه بار کاتیون B، بیشتر از پروتون های B است. (۳) نوترون های A به اندازه بار کاتیون B، بیشتر از نوترون های B است. (۴) اختلاف شمار نوترون ها و پروتون ها در B بیشتر از A است.

۴۵- اگر در یک نمونه طبیعی از ایزوتوپ های عنصر X، نسبت تعداد ایزوتوپ های سبک تر به سنگین تر آن برابر $\frac{2}{3}$ باشد، درصد فراوانی ایزوتوپ های سنگین تر کدام است؟

- (۱) ۲۵ (۲) ۴۰ (۳) ۶۰ (۴) ۷۵

📌 توی تست هایی مثل تست بصری، فقط مواست باشه که رابطه بین فراوانی ها رو درست بنویسی که بقیش فقط ریاضیاته!

۴۶- عنصر X دارای سه ایزوتوپ X^a ، X^b و X^c است. اگر نسبت تعداد ایزوتوپ های X^a به X^b برابر ۳ و به ازای هر اتم X^b ، چهار اتم X^c وجود داشته باشد، مجموع درصد فراوانی ایزوتوپ های X^a و X^c کدام است؟

- (۱) ۶۲/۵ (۲) ۷۵ (۳) ۸۷/۵ (۴) ۹۵

۴۷- چه تعداد از مطالب زیر، در مورد ایزوتوپ های موجود در یک نمونه طبیعی از لیتیم و منیزیم درست است؟

- (آ) در اتم ایزوتوپ فراوان تر لیتیم، شمار الکترون ها با شمار نوترون ها برابر است. (ب) عدد جرمی فراوان ترین ایزوتوپ منیزیم، دو برابر عدد اتمی آن است. (پ) فراوانی ایزوتوپ سنگین تر لیتیم، بیش از ۱۵ برابر فراوانی ایزوتوپ دیگر آن است. (ت) حداکثر تفاوت شمار الکترون ها و نوترون ها در لیتیم، $\frac{1}{3}$ عدد اتمی آن و در منیزیم، $\frac{1}{6}$ عدد اتمی آن است.
- (۱) ۱ (۲) ۲ (۳) ۳ (۴) ۴

نست های بسته ۴

۴۸- ایزوتوپ های یک عنصر، در و با هم تفاوت دارند و پایداری آن ها، اغلب به نسبت شمار بستگی دارد.

- (۱) شمار نوترون ها - عدد جرمی - نوترون ها به پروتون ها (۲) شمار نوترون ها - عدد اتمی - الکترون ها به پروتون ها (۳) شمار پروتون ها - عدد جرمی - پروتون ها به نوترون ها (۴) شمار پروتون ها - عدد اتمی - الکترون ها به نوترون ها

۴۹- با توجه به روند تشکیل عنصرها در ستارگان، از به هم پیوستن حداقل چند اتم از فراوان ترین ایزوتوپ هلیوم، یک اتم ایزوتوپ Mg^{24} می تواند به وجود آید؟ (از تبادل انرژی و تغییرات اندک جرم صرف نظر شود.)

ریاضی خارج ۹۸

- (۱) ۴ (۲) ۶ (۳) ۸ (۴) ۱۲

۵۰- یک نمونه طبیعی از اتم های هیدروژن، مخلوطی از چند ایزوتوپ است و چه تعداد از ایزوتوپ های آن، پایدار به شمار می آیند؟ (گزینه ها را به ترتیب از راست به چپ بخوانید.)

- (۱) ۳، ۷ (۲) ۲، ۷ (۳) ۳، ۳ (۴) ۲، ۳

بعد از طرح ۲ تست بعری، فهمیدیم که ما هم به پیشانی تو فورمون داریم! ☺

۵۱- با توجه به جدول زیر، پاسخ درست پرسش (آ) و پاسخ نادرست پرسش‌های (ب) و (پ) در کدام گزینه آمده است؟

نماد ایزوتوپ ویژگی ایزوتوپ	${}^4\text{Li}$	${}^5\text{Li}$	${}^6\text{Li}$	${}^7\text{Li}$	${}^8\text{Li}$	${}^9\text{Li}$	${}^{10}\text{Li}$	${}^{11}\text{Li}$	${}^{12}\text{Li}$
نیم عمر	$9/1 \times 10^{-23} \text{ s}$	$3/7 \times 10^{-22} \text{ s}$	پایدار	پایدار	$8/4 \times 10^{-1} \text{ s}$	$1/8 \times 10^{-1} \text{ s}$	$2 \times 10^{-21} \text{ s}$	$8/6 \times 10^{-3} \text{ s}$	$9 \times 10^{-9} \text{ s}$
درصد فراوانی در طبیعت	۰ (ساختگی)	۰ (ساختگی)	۷/۵۹	۹۲/۴۱	۰ (ساختگی)	۰ (ساختگی)	۰ (ساختگی)	۰ (ساختگی)	۰ (ساختگی)

(آ) یک نمونه طبیعی از عنصر لیتیم، مخلوطی از چند ایزوتوپ است؟

(ب) چه تعداد از ایزوتوپ‌های لیتیم، رادیوایزوتوپ به‌شمار می‌روند؟

(پ) کدام ایزوتوپ از همه ناپایدارتر است؟

- ۱) ${}^{12}\text{Li}$ - ۷ - ۹ (۱) ۲) ${}^9\text{Li}$ - ۷ - ۲ (۲) ۳) ${}^4\text{Li}$ - ۲ - ۹ (۳) ۴) ${}^{12}\text{Li}$ - ۵ - ۲ (۴)

۵۲- چه تعداد از عبارتهای زیر، درست است؟

(آ) تمام ایزوتوپ‌هایی که نسبت تعداد نوترون‌ها به پروتون‌ها در آن کم‌تر از ۱/۵ باشد، پایدار هستند.

(ب) در اغلب ایزوتوپ‌های ناپایدار، نسبت تعداد پروتون‌ها به تعداد نوترون‌ها برابر یا کوچک‌تر از ۰/۶۷ است.

(پ) نیم‌عمر تمام رادیوایزوتوپ‌های هیدروژن کم‌تر از یک ثانیه است.

(ت) در اغلب ایزوتوپ‌های ناپایدار، نسبت عدد اتمی به عدد جرمی برابر یا کوچک‌تر از ۰/۸ است.

- ۱) ۱ (۱) ۲) ۲ (۲) ۳) ۳ (۳) ۴) ۴ (۴)

تجربی داخل ۹۸

۵۳- نسبت شمار نوترون‌ها به شمار پروتون در سنگین‌ترین ایزوتوپ طبیعی عنصر هیدروژن، کدام است؟

- ۱) ۱ (۱) ۲) ۲ (۲) ۳) ۳ (۳) ۴) ۴ (۴)

۵۴- کدام عبارت زیر، درست است؟

(۱) در هر کدام از نمونه‌های طبیعی لیتیم و منیزیم، فراوانی ایزوتوپی که شمار پروتون‌ها و نوترون‌های آن با هم برابر است، بیشتر می‌باشد.

(۲) ایزوتوپ‌های یک عنصر، همگی خواص شیمیایی یکسانی دارند، اما در تمامی خواص فیزیکی با یکدیگر تفاوت دارند.

(۳) عدد جرمی دو عنصر مختلف A و B می‌تواند با هم برابر باشد.

(۴) اغلب هسته‌هایی که نسبت شمار پروتون‌ها به نوترون‌های آن‌ها برابر یا بیش از ۱/۵ باشد، ناپایدارند.

۵۵- چه تعداد از موارد داده‌شده، برای پر کردن جمله زیر، مناسب هستند؟ (فرض کنید هیدروژن ۷ ایزوتوپ دارد.)

«حدود درصد از ایزوتوپ‌های هیدروژن،»

(آ) ۵۷، رادیوایزوتوپ هستند.

(ب) ۷۱، ساختگی هستند.

(پ) ۷۱، نیم‌عمری کم‌تر از ۱ ثانیه دارند.

(ت) ۵۷، حداقل ۵ ذره بنیادی دارند.

- ۱) ۱ (۱) ۲) ۲ (۲) ۳) ۳ (۳) ۴) ۴ (۴)

۵۶- اگر در کاتیون H_2XO^+ ، اتم X، و عدد جرمی ایزوتوپ اکسیژن برابر باشد، شمار نوترون‌ها و پروتون‌ها یکسان و برابر خواهد بود.

(۱) ناپایدارترین ایزوتوپ طبیعی هیدروژن - ۱۶ - ۱۱

(۲) پایدارترین ایزوتوپ هیدروژن - ۱۷ - ۱۰

۵۷- چه تعداد از عبارتهای زیر در مورد هفت ایزوتوپ اتم هیدروژن که در کتاب درسی به آن اشاره شده، درست است؟

(آ) ۵ ایزوتوپ آن پروتوزا بوده و نیم‌عمر هر کدام از آن‌ها کم‌تر از یک ثانیه است.

(ب) ۴ ایزوتوپ ساختگی بوده و در طبیعت یافت نمی‌شود.

(پ) در هر کدام از ایزوتوپ‌های هیدروژن، شمار نوترون‌ها برابر با شمار پروتون یا بیشتر از آن است.

(ت) در ایزوتوپ‌های ساختگی، با افزایش عدد جرمی، نیم‌عمر به‌طور مرتب کاهش می‌یابد.

- ۱) ۱ (۱) ۲) ۲ (۲) ۳) ۳ (۳) ۴) ۴ (۴)

۵۸- کدام بخش از ایزوتوپ‌های ناپایدار، ماندگار نیست و با گذشت زمان متلاشی می‌شود؟

- (۱) پروتون و نوترون (۲) الکترون و نوترون (۳) فقط نوترون (۴) پروتون، الکترون و نوترون

۵۹- با توجه به جدول زیر، پاسخ نادرست پرسش‌های (آ) و (ب) و پاسخ درست پرسش (پ) در کدام گزینه آمده است؟

نماد ایزوتوپ	^1_1H	^2_1H	^3_1H
درصد فراوانی در طبیعت	۹۹/۹۸۸۵	۰/۰۱۱۴	ناچیز

(آ) کدام اتم یک رادیوایزوتوپ است؟

(ب) برای جداسازی این سه ایزوتوپ، استفاده از روش‌های فیزیکی کارسازتر است یا شیمیایی؟

(پ) یک نمونه طبیعی هیدروژن، حداقل باید محتوی چند اتم باشد تا در آن $10^{10} \times 1/5$ اتم ^3_1H یافت شود؟

(۱) ^3_1H - فیزیکی - $10^{13} \times 1/5$

(۲) ^1_1H - فیزیکی - $10^{13} \times 1/5$

(۳) ^3_1H - شیمیایی - $10^{16} \times 1/5$

(۴) ^1_1H - شیمیایی - $10^{16} \times 1/5$

نست‌های بسته ۵

همان‌طور که گفتیم این بسته و بسته بعدی به‌طور مستقیم در کتاب مطرح نشدن، ولی باز هم می‌گیم که چون لغزشون توی کتاب اومده، به‌راستی آب خوردن همیشه از شون تست طرح کرد. پس توضیحمون اینه که با مشورت معلمتون شروع به حل کردن این دو بسته بکنی.

۶۰- اکسیژن دارای سه ایزوتوپ طبیعی ^{16}O ، ^{17}O و ^{18}O است. در یک نمونه طبیعی آب که از اتصال ایزوتوپ‌های طبیعی هیدروژن و اکسیژن به‌وجود می‌آید، چند نوع مولکول مختلف و در مجموع چند مولکول با جرم مولکولی متفاوت وجود دارد؟

- (۱) ۶ - ۱۸ (۲) ۶ - ۱۲ (۳) ۷ - ۱۸ (۴) ۷ - ۱۲

۶۱- از ترکیب دو ایزوتوپ اکسیژن (^{16}O ، ^{17}O) با دو ایزوتوپ هیدروژن (^1H ، ^2H) چند نوع مولکول آب حاصل می‌شود؟

- (۱) چهار (۲) هشت (۳) شش (۴) پنج

۶۲- با توجه به سه ایزوتوپ اکسیژن (^{16}O ، ^{17}O و ^{18}O) در گاز اکسیژن طبیعی، چند نوع مولکول اکسیژن وجود دارد؟

- (۱) ۶ (۲) ۸ (۳) ۹ (۴) ۱۲

۶۳- اکسیژن دارای سه ایزوتوپ (^{16}O ، ^{17}O ، ^{18}O) است. با توجه به ایزوتوپ‌های اکسیژن، امکان تشکیل نوع مولکول اوزون (O_3) با فرمول‌های مولکولی مختلف وجود دارد و در مجموع، می‌توان نوع مولکول اوزون با جرم‌های مولکولی مختلف داشت.

- (۱) ۶ - ۱۸ (۲) ۷ - ۱۰ (۳) ۷ - ۱۸ (۴) ۶ - ۱۰

۶۴- اگر از کربن، ایزوتوپ‌های ^{12}C و ^{13}C و از اکسیژن، ایزوتوپ‌های ^{16}O ، ^{17}O و ^{18}O را در نظر بگیریم، در یک نمونه طبیعی از کربن دی‌اکسید، چند نوع مولکول با جرم‌های مولکولی متفاوت وجود دارد؟

- (۱) ۱۲ (۲) ۸ (۳) ۴ (۴) ۶

۶۵- در واکنش مخلوطی از ایزوتوپ‌های ^{16}O و ^{18}O با ایزوتوپ‌های ^{24}Mg و ^{25}Mg امکان تشکیل چند اکسید با جرم‌های مولی متفاوت وجود دارد و نسبت جرم مولی سنگین‌ترین این اکسیدها به جرم مولی سبک‌ترین آن‌ها، کدام است؟ (هر دو عنصر را با بالاترین ظرفیت خود در نظر بگیرید. عدد جرمی را هم‌ارز جرم اتمی با یکای g.mol^{-1} فرض کنید.)

- (۱) ۱/۰۷۵، ۰/۶ (۲) ۱/۰۲۵، ۰/۴ (۳) ۱/۰۷۵، ۰/۴ (۴) ۱/۰۲۵، ۰/۶

۶۶- با توجه به این‌که عنصر فرضی A دارای سه ایزوتوپ ^2A ، ^3A و ^4A است و عنصر فرضی B، دو ایزوتوپ ^{32}B و ^{36}B دارد، امکان تشکیل چند مولکول AB با جرم مولکولی متفاوت وجود دارد؟

- (۱) ۴ (۲) ۵ (۳) ۶ (۴) ۷

📌 به تفاوت ازیوتوپ دو تست بعری فیلی تویه کن، «سافتار» با «فرمول مولکولی» تفاوت داره ☺

۶۷- اگر هیدروژن و اکسیژن هر کدام تنها دارای دو نوع ایزوتوپ باشند، چند نوع مولکول H_2O_2 با ساختار مختلف می تواند وجود داشته باشد؟

(در H_2O_2 ، اتمهای اکسیژن به هم متصل هستند و هر یک از اتمهای هیدروژن با یک اتم اکسیژن پیوند دارد.)

۸ (۱) ۱۰ (۲) ۹ (۳) ۱۲ (۴)

۶۸- با توجه به تمام ایزوتوپهای طبیعی کربن و هیدروژن، امکان تشکیل چند نوع مولکول استیلن (C_2H_2) با فرمول مولکولیهای متفاوت وجود دارد؟ (کربن دارای سه ایزوتوپ طبیعی است.)

۳۶ (۱) ۲۴ (۲) ۱۸ (۳) ۱۲ (۴)

نستهای بسنه

۶۹- نیم عمر ایزوتوپ ^{65}Zn برابر ۲/۴ دقیقه است. اگر جرم اولیه این ایزوتوپ ۱۰۰g باشد، پس از ۷/۲ دقیقه، چند گرم از آن باقی می ماند؟

۶/۲۵ (۱) ۲۵ (۲) ۱۲/۵ (۳) ۳۳/۳ (۴)

۷۰- جرم نمونه ای از یک ماده پرتوزا که برابر ۱۲۸mg است، پس از گذشت ۲۴ روز به ۲mg می رسد. نیم عمر این ماده، چند روز است؟

۶ (۱) ۳ (۲) ۲ (۳) ۴ (۴)

۷۱- اگر پس از گذشت ۶۰ ثانیه، از نمونه یک ماده پرتوزا ۸۷/۵ درصد آن متلاشی شده باشد، نیم عمر این ماده چند ثانیه است؟

۳۰ (۱) ۲۰ (۲) ۱۵ (۳) ۱۲ (۴)

۷۲- جرم یک ماده پرتوزا، ۱۶۰ گرم است. اگر در عرض ۱۰ هفته، ۱۵۵ گرم از آن پرتوزایی کند، نیم عمر این ماده چند هفته است؟

۱ (۱) ۲ (۲) ۴ (۳) ۸ (۴)

۷۳- نیم عمر یکی از رادیوایزوتوپهای آسمیم (^{182}Os) برابر ۲۱/۵ ساعت است. اگر یک نمونه ۱۰ گرمی از این فلز داشته باشیم، پس از گذشت

زمانی به اندازه سه نیم عمر، چند گرم از آن متلاشی می شود؟

۸/۷۵ (۱) ۱/۲۵ (۲) ۲/۵ (۳) ۷/۵ (۴)

۷۴- نیم عمر ایزوتوپ پالادیم-۱۰۰ (^{100}Pd) برابر ۵۱۸۴ دقیقه است. اگر شمار اتمهای موجود در نمونه اولیه این ایزوتوپ برابر $۶/۰۲ \times 10^{23}$ اتم باشد،

پس از ۱۸ شبانه روز، تعداد اتمهای باقی مانده پالادیم-۱۰۰ کدام است؟

$۱/۷۸ \times 10^{22}$ (۱) $۱/۸۸ \times 10^{22}$ (۲) $۱/۲۶ \times 10^{22}$ (۳) $۱/۱۲ \times 10^{22}$ (۴)

📌 نوی تست بعر، اطلاعات داده شده در سوال نه تنها کم نیست بلکه کافیه!

۷۵- چند سال زمان لازم است تا ۷۵٪ از جرم نمونه ای از 3H ، متلاشی و به پرتوهای پراثری تبدیل شود؟

۲۴/۴۶ (۱) ۲۴/۶۴ (۲) ۴۸/۹۲ (۳) ۵۳/۲۸ (۴)

نستهای بسنه

۷۶- کدام یک از مطالب زیر در مورد تکنسیم نادرست است؟

(۱) نخستین عنصری بود که در واکنشگاه (راکتور) هسته ای ساخته شد.

(۲) در هسته رادیوایزوتوپ تکنسیم که برای تصویربرداری پزشکی استفاده می شود، نسبت شمار نوترون به پروتون بیش از ۱/۵ است.

(۳) همه ^{99}Tc موجود در جهان باید به طور مصنوعی و با استفاده از واکنشهای هسته ای ساخته شود.

(۴) نیم عمر ^{99}Tc کوتاه است و نمی توان مقادیر زیادی از آن را تهیه و برای مدت طولانی نگه داری کرد.

۷۷- از تکنسیم (^{99}Tc) برای تصویربرداری غده تیروئید استفاده می شود؛ زیرا با که حاوی ^{99}Tc است، اندازه مشابهی دارد و غده

تیروئید، هر دوی آنها را جذب می کند.

(۱) یون یدید - مولکولی (۲) یون یدید - یونی (۳) اتم ید - مولکولی (۴) اتم ید - یونی

۷۸- کدام یک از گزینه‌های زیر فرایند غنی‌سازی ایزوتوپی را بیان می‌کند؟

- (۱) افزایش مقدار یک ایزوتوپ در مخلوط ایزوتوپ‌های عنصر موردنظر
 (۲) افزایش شمار ایزوتوپ‌های یک عنصر
 (۳) افزایش جرم یکی از ایزوتوپ‌های یک عنصر
 (۴) افزایش شمار نوترون‌های یکی از ایزوتوپ‌های یک عنصر

تجربی خارج ۹۸

۷۹- چند مورد از مطالب زیر، درباره ^{99m}Tc درست‌اند؟

- (آ) در تصویربرداری از غده تیروئید، کاربرد دارد.
 (ب) نخستین عنصری است که در واکنشگاه هسته‌ای ساخته شد.
 (پ) اندازه یون آن درست به اندازه یون I^- است و در تیروئید جذب می‌شود.
 (ت) زمان ماندگاری آن اندک است و نمی‌توان مقدار زیادی از آن را تولید و انبار کرد.
- ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۸۰- چه تعداد از عبارت‌های زیر، نادرست است؟

- (آ) هر عنصر را با نماد ویژه‌ای نشان می‌دهند که در این نماد، تعداد ذره‌های زیراتمی را نیز می‌توان مشخص کرد.
 (ب) دانشمندان، ستارگان را کارخانه تولید عنصرها می‌دانند.
 (پ) یکی از کاربردهای رادیوایزوتوپ‌ها، تشخیص توده سرطانی است که رشد غیرعادی و سریع تری دارند.
 (ت) دانشمندان هسته‌ای ایران موفق شدند مقدار ایزوتوپ ^{238}U را در مخلوط ایزوتوپ‌های این عنصر افزایش دهند.
- ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴) صفر

۸۱- چه تعداد از عبارت‌های زیر، درست است؟

- (آ) با افزایش مقدار اتم تکنسیم (^{99}Tc) در غده تیروئید، امکان تصویربرداری از این غده فراهم می‌شود.
 (ب) فرایند غنی‌سازی ایزوتوپی اورانیم، یکی از مراحل مهم چرخه تولید سوخت هسته‌ای است.
 (پ) با گسترش صنعت هسته‌ای در ایران، می‌توان تمام انرژی الکتریکی مورد نیاز کشور را تأمین کرد.
 (ت) از تکنسیم برای تصویربرداری غده تیروئید استفاده می‌شود؛ زیرا یون تکنسیم با یونی که حاوی I^- است، اندازه مشابهی دارد.

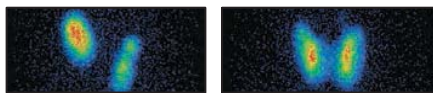
- ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۸۲- چه تعداد از عبارت‌های زیر، درست است؟

- (آ) سلول‌های سرطانی نمی‌توانند گلوکزهای نشان‌دار را از گلوکز معمولی تشخیص دهند.
 (ب) اغلب افرادی که به سرطان ریه دچار می‌شوند، سیگاری هستند؛ زیرا دود سیگار، مقدار قابل توجهی مواد پرتوزا دارد.
 (پ) دانشمندان درصدد هستند در آینده با پیشرفت فناوری از رادیوایزوتوپ‌ها در کشاورزی استفاده کنند.
 (ت) اورانیم شناخته‌شده‌ترین فلز پرتوزایی است که یکی از ایزوتوپ‌های آن، فقط به عنوان سوخت در راکتورهای اتمی به‌کار می‌رود.

- ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۸۳- چه تعداد از مطالب زیر، درباره غده نشان داده‌شده در شکل مقابل، درست است؟

- (آ) یون حاوی تکنسیم، اندازه‌ای مشابه با کاتیون مورد نیاز این غده دارد.
 (ب) شکل (b) تصویر این غده را در حالت ناسالم نشان می‌دهد.
 (پ) این غده در پشت گردن قرار دارد و به غده پروانه‌ای شکل معروف است.
 (ت) با افزایش مقدار یون حاوی تکنسیم در آن، امکان تصویربرداری از آن فراهم می‌شود.
- ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۸۴- چه تعداد از عبارت‌های زیر، نادرست است؟

- (آ) عنصری که از یون تک‌اتمی آن برای تصویربرداری غده تیروئید استفاده می‌شود، نخستین عنصر ساخت بشر است.
 (ب) فراوانی ایزوتوپی از اورانیم که به عنوان سوخت در راکتورهای اتمی به‌کار می‌رود، در طبیعت از ۰/۰۷ درصد کم‌تر است.
 (پ) عنصرهایی مانند آهن و طلا از عنصرهایی مانند لیتیم و کربن تشکیل شده‌اند.
 (ت) عدد جرمی عنصرهایی که نوترون دارند، حداقل دو برابر عدد اتمی است.

- ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۸۵- پاسخ درست پرسش (ب) و پاسخ نادرست موارد (آ) و (پ) در کدام گزینه آمده است؟

(آ) از اتم ^{99}Tc برای تصویربرداری از استفاده می‌شود.

(ب) حدود چند درصد از عنصرهای شناخته شده مصنوعی هستند؟

(پ) از ایزوتوپ‌های اورانیم به عنوان سوخت در راکتورهای اتمی استفاده می‌شود.

(۱) غده تیروئید - ۲۲ - یکی از (۲) دستگاه گردش خون - ۲۶ - تمام

(۳) دستگاه گردش خون - ۲۲ - تمام (۴) غده تیروئید - ۲۶ - یکی از

۸۶- از عنصر شناخته شده، تنها در طبیعت یافت می‌شود و اولین عنصر ساختگی است.

(۱) ۱۰۸ - ۹۲ عنصر نخست جدول دوره‌ای عنصرها - خانه ۹۳ جدول دوره‌ای عنصرها را اشغال می‌کند.

(۲) ۱۱۸ - ۹۲ عنصر - دارای زمان ماندگاری کم است و نمی‌توان مقادیر زیادی از آن را تهیه کرد.

(۳) ۱۱۸ - ۹۲ عنصر نخست جدول دوره‌ای عنصرها - تکنسیم است که در تصویربرداری پزشکی کاربرد ویژه‌ای دارد.

(۴) ۱۰۸ - ۹۲ عنصر - در خانه ۴۳ جدول دوره‌ای عنصرها جای دارد.

۸۷- چه تعداد از عبارات زیر، در مورد عنصر تکنسیم درست است؟

(آ) دلیل اصلی استفاده از ایزوتوپ ^{99}Tc در تصویربرداری غده تیروئید، پرتوزا بودن آن است.

(ب) عنصر تکنسیم در تناوب پنجم و گروه هفتم جدول تناوبی قرار دارد.

(پ) تکنسیم، شناخته شده‌ترین فلز پرتوزا است که در صورت نیاز، آن را با یک مولد هسته‌ای تولید و سپس مصرف می‌کنند.

(ت) پس از ساخت تکنسیم، تاکنون ۲۵ عنصر دیگر توسط بشر ساخته شده است.

(۱) ۱ (۲) ۲ (۳) ۳ (۴) ۴

۸۸- با توجه به شکل مقابل، کدام عبارت زیر، درست است؟

(۱) شکل مربوط به یکی از روش‌های رایج درمان سرطان است.

(۲) مصرف مواد غذایی دارای گلوکز پیش از انجام آزمایش مربوطه الزامی است.

(۳) پرتوزایی گلوکزهای نشان‌دار در پیرامون توده سرطانی آغاز می‌شود.

(۴) فعالیت شدید توده سرطانی سبب جذب مقدار زیادی گلوکز معمولی و نشان‌دار می‌شود.

۸۹- چه تعداد از مطالب زیر، نادرست است؟

(آ) همواره در یک نمونه طبیعی از عنصری معین، اتم‌های سازنده جرم یکسانی ندارند.

(ب) همه هسته‌هایی که نسبت شمار نوترون‌ها به پروتون‌های آن‌ها برابر یا بیش از ۱/۵ باشد، ناپایدارند.

(پ) ترتیب نیم‌عمر برخی از ایزوتوپ‌های هیدروژن به صورت $^3\text{H} > ^4\text{H} > ^5\text{H}$ است.

(ت) یون یدید با یونی که حاوی تکنسیم (^{99}Tc) است، اندازه مشابهی دارد.

(۱) ۱ (۲) ۲ (۳) ۳ (۴) ۴

۹۰- کدام یک از مطالب زیر، درست است؟

(۱) ترکیب‌ها و مخلوط‌های گازی شکل، فاقد هرگونه مواد پرتوزا هستند.

(۲) در بین ایزوتوپ‌های طبیعی هر عنصر، درصد فراوانی ایزوتوپ سبک‌تر، بیش از سایر ایزوتوپ‌های آن عنصر است.

(۳) با این‌که رادیوایزوتوپ‌ها بسیار خطرناک هستند، اما از برخی از آن‌ها در کشاورزی استفاده می‌شود.

(۴) مرگ ستاره‌ها همواره با یک انفجار بزرگ همراه است که سبب می‌شود عنصرهای تشکیل شده در آن در فضا پراکنده شود.

۹۱- چه تعداد از عبارات زیر، درست است؟

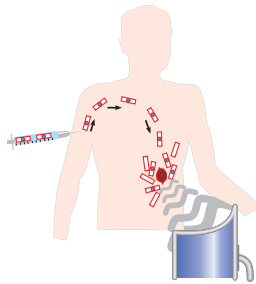
(آ) نسبت شمار عنصرهایی که در طبیعت یافت می‌شود به شمار عنصرهای ساختگی، عددی بزرگ‌تر از ۳/۵ است.

(ب) یون یدید با یون تکنسیم اندازه مشابهی دارد و غده تیروئید هنگام جذب یدید، این یون را نیز جذب می‌کند.

(پ) اگر در یون X^{2-} تفاوت تعداد نوترون و الکترون برابر ۲ باشد، قطعاً تعداد نوترون‌ها دوتا بیشتر از تعداد الکترون‌هاست.

(ت) تاکنون رادیوایزوتوپی از فسفر در ایران تولید نشده است.

(۱) ۱ (۲) ۲ (۳) ۳ (۴) ۴

پاسخ‌های نثر برحی

۱ بررسی همشون:

- ۱) فضاپیماهای وویجر ۱ و ۲ مأموریت داشتند با عبور از کنار برخی سیاره‌ها، شناسنامه شیمیایی و فیزیکی آن‌ها را تهیه و ارسال کنند. این کار به فضای بین ستاره‌ای نداشتن! (۲) پاسخ به پرسش‌هایی مانند «جهان کنونی چگونه شکل گرفته است؟» یا «پدیده‌های طبیعی چرا و چگونه رخ می‌دهند؟» در قلمرو علم تجربی می‌گنجد.
- ۳) پرنه فردا انسان اولیه پاره‌ای نداشته! میباید پوره شب و روز به آسمون نگاه کنه!
- ۴) ما هم قبول داریم علم تجربی تلاش‌های زیادی برای پاسخ دادن به پرسش‌ها کرده و این مسأله، باعث افزایش دانش ما درباره جهان مادی شده است اما علم تجربی پاسخی برای پرسش «هستی چگونه پدید آمده است؟» ندارد و این پرسش بسیار بزرگ و بنیادی است و آدمی تنها با مراجعه به چهارچوب اعتقادی خود می‌تواند به آن پاسخ دهد.

۲ بررسی غلط‌هاشون:

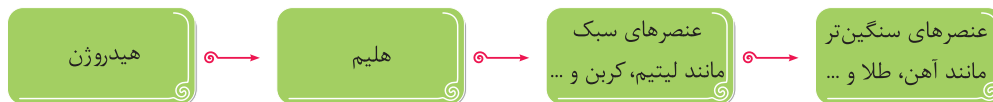
- ۱) دو فضاپیمای وویجر مأموریت داشتند با گذر از کنار سیاره‌های مشتری، زحل، اورانوس و نپتون، شناسنامه فیزیکی و شیمیایی آن‌ها را تهیه کنند و بفرستند. با این توضیح و براساس تصویر صفحه (۳) کتاب درسی می‌توان فهمید که وویجرها در حال دور شدن از زمین و هم‌چنین خورشید هستند.
- ۲) سرآغاز کیهان با انفجار مهیب (مهبانگ) همراه است که طی آن نخست ذره‌های زیراتمی پدید می‌آیند. مرگ ستاره اغلب با یک انفجار بزرگ همراه است که سبب می‌شود عنصرهای تشکیل‌شده در آن در فضا پراکنده شود.
- ۴) وویجرها مأموریت داشتند با گذر از کنار چهار سیاره معین به تهیه و ارسال اطلاعات بپردازند. نه این‌که پرونده ساکن‌ن شن تو هر سیاره و یه پای دور هم بزنن! ☺

۳ بررسی همشون:

- ا) نادرست - تصویر داده‌شده توسط وویجر ۱ از کره زمین گرفته شده است.
- ب) نادرست - این عکس از فاصله هفت میلیارد کیلومتری زمین ثبت شده است.
- پ) نادرست - فضاپیماهای وویجر ۱ و ۲ فقط از ۴ سیاره مشتری، زحل، اورانوس و نپتون، شناسنامه تهیه کرده‌اند.
- ت) نادرست - پاسخ به سؤال «هستی چگونه پدید آمده است؟» در قلمرو علم تجربی نمی‌گنجد و این سؤال، پرسشی بسیار بزرگ و بنیادی است. به عبارت دیگر، ارسال فضاپیما که یک تکنولوژی برای افزایش علم تجربی است، نمی‌تواند به پاسخ دادن سؤالی که در محدوده علم تجربی نمی‌گنجد، کمکی کند.
- ۲ ۴ فراوان‌ترین عنصر موجود در سیاره مشتری، هیدروژن (H) و در زمین، آهن (Fe) است. اکسیژن (O) و گوگرد (S) نیز جزو عنصرهای مشترک دو سیاره هستند.
- ۳ ۵ فضاپیماهای وویجر ۱ و ۲ مأموریت داشتند با گذر از کنار سیاره‌های مشتری، زحل، اورانوس و نپتون، شناسنامه فیزیکی و شیمیایی آن‌ها را تهیه کنند و بفرستند. این شناسنامه‌ها می‌تواند حاوی اطلاعاتی مانند نوع عنصرهای سازنده، ترکیب‌های شیمیایی در اتمسفر آن‌ها و ترکیب درصد این مواد باشد.
- ۲ ۶ تنها عبارت (پ) نادرست است. هر دو فضاپیمای وویجر ۱ و ۲ در سال ۱۹۷۷ میلادی سفر طولانی و تاریخی خود را شروع کردند. امیدواریم به قاطر شماره‌هاشون توی (۳) نیفتاده باشی!

۴ بررسی همشون:

- ا) نادرست - انرژی گرمایی و نور خیره‌کننده خورشید به دلیل تبدیل هیدروژن به هلیوم در واکنش‌های هسته‌ای است.
- ب) درست - هیدروژن و هلیوم فراوان‌ترین عنصرهای سازنده مشتری هستند که تفاوت درصد فراوانی این دو عنصر بسیار بیشتر از تفاوت درصد فراوانی دو عنصر فراوان‌تر سازنده زمین یعنی آهن و اکسیژن، است.
- پ) نادرست - گازهای هیدروژن و هلیوم تولیدشده پس از مهبانگ، با گذشت زمان و سرد شدن، متراکم شده و سحابی را ایجاد کرده‌اند.
- ت) درست - بدون شرح!
- ۲ ۸ سرآغاز کیهان با انفجاری مهیب (مهبانگ) همراه بوده که طی آن انرژی عظیمی آزاد شده است. در آن شرایط پس از پدید آمدن ذره‌های زیراتمی، عنصرهای هیدروژن و هلیوم پا به عرصه جهان گذاشتند. با گذشت زمان، ستاره‌ها متولد شدند. درون ستاره‌ها همانند خورشید در دماهای بسیار بالا و ویژه، واکنش‌های هسته‌ای رخ می‌دهد؛ واکنش‌هایی که در آن‌ها از عنصرهای سبک‌تر، عنصرهای سنگین‌تر پدید می‌آید. شکل زیر خلاصه روند تشکیل عنصرها را نشان می‌دهد.

- ۴ ۹ درون ستاره‌ها همانند خورشید در دماهای بسیار بالا، واکنش‌های هسته‌ای رخ می‌دهد؛ واکنش‌هایی که در آن‌ها از عنصرهای سبک‌تر، عنصرهای سنگین‌تر پدید می‌آید.
- فواست باشه انجام واکنش‌های هسته‌ای درون ستاره‌ها، با آزاد شدن انرژی زیادی همراه است.
- ۲ ۱۰ در سیاره زمین، به ترتیب عنصرهای آهن، اکسیژن و سیلیسیم، بیشترین فراوانی را دارند. اما در سیاره مشتری، بیشترین درصد فراوانی به ترتیب متعلق به عنصرهای هیدروژن، هلیوم و کربن است.

نیم‌نگاه

درصد فراوانی عنصرهای سازنده زمین: $Fe > O > Si > Mg > Ni > S > Ca > Al$

درصد فراوانی عنصرهای سازنده مشتری: $H > He > C > O > N > S > Ar > Ne$

۱۱ پس از پیدایش عنصرهای هیدروژن و هلیوم، با گذشت زمان و کاهش دما، این گازهای تولیدشده، متراکم شده و مجموعه‌های گازی به نام سحابی ایجاد کرد. بعدها این سحابی‌ها سبب پیدایش ستاره‌ها و کهکشان‌ها شد.

۱۲ بررسی همشون:

(آ) فضاپیماهای وویجر ۱ و ۲ از کنار سیاره‌های مشتری، زحل، اورانوس و نپتون عبور کردند. (ب) شناسنامه‌های ارسالی از طرف وویجر ۱ و ۲ حاوی اطلاعاتی مانند نوع عنصرهای سازنده، ترکیب‌های شیمیایی در اتمسفر آن‌ها و ترکیب درصد این مواد بود. (پ) پاسخ به پرسش «هستی چگونه پدید آمده است» در قلمرو علم تجربی نمی‌گنجد. بنابراین پاسخ نادرست (آ) و (پ) و پاسخ درست (ب) در گزینه (۲) آمده است.

۱۳ فراوان‌ترین عنصر موجود در مشتری، هیدروژن است که درصد فراوانی آن به مراتب بیشتر از ۵۰٪ است.

۱۴ بررسی همشون:

(آ) درست - نوع و میزان فراوانی عنصرها در دو سیاره مانند مشتری و زمین متفاوت است. این موضوع بیان می‌کند که عنصرها به صورت ناهمگون در جهان هستی توزیع شده‌اند. (ب) نادرست - در کل سیاره زمین (نه پوسته زمین)، عنصر آهن فراوان‌ترین عنصر است. (پ) نادرست - درصد فراوانی عنصرهای مشترک میان سیاره زمین و مشتری (یعنی گوگرد و اکسیژن) در سیاره زمین بیشتر است. (ت) نادرست - مرگ یک ستاره با انفجار مهیبی همراه است که سبب می‌شود عنصرهای تشکیل شده در آن در فضا پراکنده شود. تنها مورد (ت)، عبارت داده‌شده را به درستی کامل می‌کند.

بررسی غلط‌هاشون:

(آ) در سیاره مشتری، عنصر گوگرد پس از نیتروژن، بیشترین درصد فراوانی را دارد. (ب) در سیاره زمین، عنصر سیلیسیم پس از اکسیژن، بیشترین درصد فراوانی را دارد. (پ) در سیاره مشتری، عنصر اکسیژن پس از عنصر کربن (یعنی دقیقاً برعکس!)، بیشترین درصد فراوانی را دارد.

۱۶ بررسی همشون:

(آ) نادرست - برخی بر این باورند که سرآغاز کیهان با مهیابنگ همراه بوده که طی آن انرژی عظیمی آزاد شده است. (ب) نادرست - پس از پدید آمدن ذره‌های زیراتمی، به ترتیب عنصرهای هیدروژن و هلیوم پا به عرصه جهان گذاشتند. (پ) درست - ستاره‌ها رشد می‌کنند و با استفاده از واکنش‌های هسته‌ای، عنصرهای سبک درون خود را به عنصرهای سنگین‌تر تبدیل می‌کنند. (ت) نادرست - مرگ ستاره‌ها با یک انفجار بزرگ همراه است که سبب می‌شود، عنصرهای تشکیل شده در آن در فضا پراکنده شود. در واقع پراکنده شدن عنصرهای تشکیل شده در ستاره‌ها، پس از مرگ و انفجارشان، در فضا رخ می‌دهد (نه در تمام طول زندگی‌شان!) در سیاره مشتری عنصرهای فلزی یافت نمی‌شود. به این ترتیب نمی‌توان انتظار تشکیل ترکیب‌های دارای فلز مانند Al_2O_3 را داشت.

۱۸ بررسی همشون:

(آ) درست - فراوان‌ترین عنصر سیاره مشتری، هیدروژن است و دقیقاً نخستین عنصری است که پس از مهیابنگ پا به عرصه جهان گذاشت. (ب) درست - ۵ عنصر H, He, C, O و N بیشترین فراوانی را در سیاره مشتری دارند و در بین آن‌ها، تنها C (کربن) به حالت جامد یافت می‌شود. (پ) نادرست - وویجرها مأموریت داشتند از کنار سیاره مشتری و سه سیاره دیگر (زحل، اورانوس، نپتون) گذر کنند. (ت) نادرست - ترتیب فراوانی گازهای نجیب موجود در سیاره مشتری به صورت ${}^4He < {}^{40}Ar < {}^{20}Ne$ است.

۱۹ با بررسی نوع و مقدار عنصرهای سازنده برخی سیاره‌های سامانه خورشیدی و مقایسه آن با عنصرهای سازنده خورشید می‌توان به درک بهتری از چگونگی تشکیل عنصرها دست یافت.

۲۰ ستاره‌ها متولد می‌شوند، رشد می‌کنند و زمانی می‌میرند. مرگ ستاره با یک انفجار بزرگ همراه است که سبب می‌شود عنصرهای تشکیل شده در آن در فضا پراکنده شود.

۲۱ برخی بر این باورند که سرآغاز کیهان با انفجاری مهیب (مهیابنگ) همراه بوده که طی آن انرژی عظیمی آزاد شده است. در این شرایط پس از پدید آمدن ذره‌های زیراتمی مانند الکترون، نوترون و پروتون، عنصرهای هیدروژن و هلیوم پا به عرصه جهان گذاشتند. با گذشت زمان و کاهش دما، گازهای هیدروژن و هلیوم تولید شده، متراکم شده و مجموعه‌های گازی به نام سحابی ایجاد کرد. بعدها این سحابی‌ها سبب پیدایش ستاره‌ها و کهکشان‌ها شد. ستاره‌ها هم که می‌رونی، کارخانه درجه یک! تولید عنصرها هستند.

$$N + Z = 45$$

۱ ۲۲ عدد جرمی هر عنصر برابر مجموع تعداد پروتون‌ها و نوترون‌های آن است:

$$N - Z = 3$$

اختلاف شمار نوترون‌ها و پروتون‌ها برابر ۳ است:

با استفاده از دو رابطه به دست آمده یک دستگاه دو معادله دو مجهول تشکیل داده و مقادیر N و Z را محاسبه می‌کنیم:

$$\begin{cases} N + Z = 45 \\ N - Z = 3 \end{cases} \Rightarrow 2N = 48 \Rightarrow N = 24, Z = 21$$

فواست باشه حتماً باید تفاوت تعداد نوترون‌ها و پروتون‌ها را به صورت $N - Z$ نمایش دهید و نمایش $Z - N$ غلط می‌باشد، زیرا $N \geq Z$ است.

یه روشن ریله اول نیم‌نگاه زیر رو بفون.

نیم‌نگاه

اگر تفاوت تعداد پروتون‌ها و نوترون‌های یک اتم را با Δx نشان دهیم، رابطه بین عدد اتمی و عدد جرمی به صورت زیر است:

$$Z = \frac{A - \Delta x}{2}$$

با استفاده از فرمول بالا، خواهیم داشت:

$$Z = \frac{A - \Delta x}{2} = \frac{45 - 3}{2} = 21$$

۱ ۲۳ میان M و M^{2+} روابط زیر برقرار است:

$$A' = A \bullet \quad N = N' \bullet \quad e' = e - 2 \bullet \quad Z = Z' \bullet$$

۱ ۲۴ از آن جا که این اتم فرضی با گرفتن دو الکترون، ساختار Ar_{18} را پیدا می‌کند، می‌توان گفت در حالت خنثی دارای ۱۶ الکترون است. پس عدد اتمی آن

۱۶ است. از طرفی چون تعداد نوترون‌های آن دو برابر تعداد الکترون‌ها است، می‌توان نتیجه گرفت در هسته این اتم ۳۲ نوترون وجود دارد. در نتیجه عدد جرمی آن $48 = 32 + 16$ است.

۳ ۲۵ بررسی همشون:

(آ) نماد اتم روی با ۳۷ نوترون و ۳۰ پروتون به صورت ${}^{67}_{30}Zn$ است.

(ب) با توجه به مقدار بار این یون، تعداد پروتون‌های آن را به دست می‌آوریم: $26 = Z - 2 \Rightarrow Z = 26 + 2 = 28 \Rightarrow$ بار - تعداد پروتون‌ها = تعداد الکترون‌ها بنابراین نماد این یون به صورت ${}^{56}_{26}Fe^{2+}$ است.

(پ) با توجه به اختلاف میان تعداد پروتون‌ها و تعداد الکترون‌ها، این ذره، باردار است. برای تعیین مقدار بار می‌توان نوشت:

$$-1 = \text{بار} \Rightarrow \text{بار} - 34 = 35 \Rightarrow \text{بار} - \text{تعداد پروتون‌ها} = \text{تعداد الکترون‌ها}$$

$$A = N + Z = 42 + 34 = 76 \text{ (عدد جرمی)}$$

بنابراین نماد این یون به صورت ${}^{76}_{34}X^{-}$ می‌باشد. فب! پاسخ نادرست (آ) و (پ) و پاسخ درست (ب) در گزینه (۳) آمده است.

۴ ۲۶ بررسی همشون:

(آ) درست - منظور از ذره‌های بنیادی، پروتون، الکترون و نوترون می‌باشد. خب با این مقدمه به محاسبه‌های زیر توجه کن:

$$\begin{cases} A = Z + N \\ Z = e \end{cases} \Rightarrow A = N + e$$

$$\text{شمار ذره‌های بنیادی} = Z + \frac{N + e}{A} = Z + A$$

(ب) درست

$$A = Z + N \Rightarrow N = A - Z$$

(پ) درست - از مورد (ب) فهمیدید که تعداد نوترون‌ها برابر $A - Z$ است، درسته؟ ... حالا برای محاسبه تفاوت شمار نوترون‌ها و پروتون‌ها می‌توان نوشت:

$$\text{تفاوت شمار نوترون‌ها و پروتون‌ها} = (A - Z) - Z = A - 2Z \xrightarrow{N=A-Z} N - Z = \text{تفاوت شمار نوترون‌ها و پروتون‌ها}$$

(ت) درست - منظور از ذره‌های باردار، الکترون‌ها و پروتون‌ها هستند. از آن جا که در یک اتم خنثی، تعداد الکترون‌ها و پروتون‌ها برابر هستند، تعداد ذره‌های باردار برابر $2e$ یا $2Z$ می‌باشد.

۱ ۲۷ با توجه به اطلاعات مربوط به X^{+} می‌توان نوشت:

$$X^{+} \begin{cases} e = 79 \\ e = Z - \text{بار} \Rightarrow Z = 79 + 1 = 80 \\ N = Z + (\frac{40}{100}Z) \xrightarrow{\frac{40}{100} \text{ همان } \frac{40}{100} \text{ است!}} N = Z + \frac{40}{100}Z \Rightarrow N = \frac{140}{100} \times 80 = 112 \end{cases}$$

$$A = N + Z = 112 + 80 = 192$$

عدد جرمی یک عنصر برابر مجموع تعداد پروتون‌ها و نوترون‌های آن است:

(۱) رابطه: $N + Z = 79$

عدد جرمی این عنصر برابر ۷۹ است: **۲۸**

(۲) رابطه: $e = Z - 3$ \Rightarrow بار - تعداد پروتون‌ها = تعداد الکترون‌ها

با توجه به بار یون X^{3+} می‌توان نوشت:

(۳) رابطه: $N - e = 18 \xrightarrow{\text{رابطه (۲)}} N - (Z - 3) = 18 \Rightarrow N - Z = 15$

اختلاف شمار الکترون‌ها و نوترون‌ها در یون X^{3+} برابر ۱۸ است:

حالا با استفاده از رابطه‌های (۱) و (۳)، یک دستگاه دو معادله دو مجهول تشکیل داده و مقادیر N و Z را به دست می‌آوریم:

$$\begin{cases} N + Z = 79 \\ N - Z = 15 \end{cases} \Rightarrow 2N = 94 \Rightarrow N = 47, Z = 32$$

تموم نشده‌ها! با استفاده از رابطه ساده‌ی مقابل، تعداد الکترون‌ها در یون X^{3+} را محاسبه می‌کنیم:

$30e = 32 - 2 = 30$ بار - تعداد پروتون‌ها = تعداد الکترون‌ها

(۱) رابطه: $Z =$ تعداد الکترون‌ها = تعداد پروتون‌ها

در یک اتم خنثی تعداد الکترون‌ها با تعداد پروتون‌ها برابر است: **۲۹**

با توجه به سؤال، تعداد نوترون‌ها، 50% بیشتر از تعداد پروتون‌ها است، بنابراین می‌توان نوشت:

(۲) رابطه: $N = Z + 50\%Z \xrightarrow{\frac{50}{100}} N = Z + \frac{50}{100}Z \Rightarrow N = \frac{3}{2}Z$

منظور از ذره‌های بنیادی، پروتون، نوترون و الکترون است:

رابطه‌های (۱) و (۲) \rightarrow مجموع ذره‌های زیراتمی $= 1/5Z + Z + Z = 210 \Rightarrow 3/5Z = 210 \Rightarrow Z = 60$

بنابراین عدد اتمی این عنصر برابر ۶۰ است، با توجه به رابطه‌های (۱) و (۲)، تعداد الکترون‌ها و نوترون‌های این عنصر به ترتیب برابر با ۶۰ و ۹۰ است.

$A = N + Z = 90 + 60 = 150$

$e_X = Z_X - 1 \Rightarrow e_X = Z_X + 1$ $\left\{ \begin{array}{l} \text{مطابق تست} \\ e_X = e_Y \Rightarrow Z_X + 1 = Z_Y - 3 \Rightarrow Z_X = Z_Y - 4 \end{array} \right.$

از طرفی تعداد نوترون‌های این دو یون نیز با هم برابر است:

$N_X = N_Y$

حالا می‌توان نوشت:

$$\oplus \begin{cases} Z_X = Z_Y - 4 \\ N_X = N_Y \end{cases}$$

عدد جرمی Y برابر ۴۴ است $\rightarrow Z_X + N_X = 44 - 4 = 40$

با توجه به اطلاعات داده شده می‌توان نوشت: **۳۱**

(۱) رابطه: $e = Z - 2 \Rightarrow Z - e = 2$

(۲) رابطه: $91 = Z + N$

(۳) رابطه: $N - e = 13$

با حل یک دستگاه سه معادله سه مجهول، تعداد پروتون‌های یون موردنظر به دست می‌آید.

آقا اجازه! می‌شه حل دستگاه سه معادله سه مجهول رو به کم بیشتر توضیح بدین! ما کیج شریم!

پاسخ: فقط فونوسر دیتون رو حفظ کنین، بقیه اش با ما! دستگاه موردنظر به صورت مقابل است:

(۱) رابطه: $Z - e = 2$

(۲) رابطه: $Z + N = 91$

(۳) رابطه: $N - e = 13$

گام اول: دو معادله دلخواه را در نظر بگیرید و سعی کنید آن دو را برحسب یک مجهول بنویسید. برای مثال، ما معادله‌های (۱) و (۲) را در نظر گرفتیم. مجهول مشترک این دو رابطه اگه گفتین پیه؟ ... آخرین! Z هستش، پس هر دو معادله را برحسب Z می‌نویسیم و برابر هم قرار می‌دهیم (پون هر دو تاشون برابر Z هستن دیکه!).

$$\begin{cases} Z = 2 + e \\ Z = 91 - N \end{cases} \Rightarrow 2 + e = 91 - N \Rightarrow N + e = 89 \quad \text{رابطه (۴)}$$

گام دوم: حالا با استفاده از معادله به دست آمده رابطه (۴) و رابطه (۳) که قبلی بی‌کار به گوشه نشسته! یک دستگاه دو معادله دو مجهول تشکیل داده و N و e را به دست می‌آوریم:

$$\begin{cases} N - e = 13 \\ N + e = 89 \end{cases} \Rightarrow 2N = 102 \Rightarrow N = 51, e = 38$$

حالا با استفاده از یکی از معادله‌های (۱) یا (۲)، مقدار Z را به دست می‌آوریم:

(۱) رابطه: $Z - e = 2 \xrightarrow{e=38} Z = 38 + 2 = 40$

۴ ۳۲ آخرین تمرین بسته «عدد اتمی و عدد جرمی» در انتظارته!

$$VO_4^+ \text{ تعداد نوترون‌های } = \frac{(51-23)}{V} + 2 \frac{(16-8)}{O} = 28 + 16 = 44$$

۲ ۳۳

$$VO_4^+ \text{ تعداد پروتون‌های } = 23 + 2(8) = 23 + 16 = 39$$

$$VO_4^+ \text{ تعداد الکترون‌های } = \text{بار} - \text{تعداد پروتون‌ها} = 39 - (+1) = 38$$

$$\text{تفاوت تعداد نوترون‌ها و الکترون‌ها} = 44 - 38 = 6$$

$$PO_4^{3-} \text{ تعداد نوترون‌های } = \frac{(31-15)}{P} + 4 \frac{(16-8)}{O} = 16 + 32 = 48$$

۱ ۳۴

$$CO_3^{2-} \text{ تعداد پروتون‌های } = (6) + 3(8) = 30$$

برای به دست آوردن تعداد الکترون‌های CO_3^{2-} ، ابتدا تعداد پروتون‌های آن را به دست می‌آوریم:

حالا با استفاده از رابطه زیر تعداد الکترون‌های CO_3^{2-} را محاسبه می‌کنیم:

$$CO_3^{2-} \text{ تعداد پروتون‌ها} = \text{بار} - \text{تعداد پروتون‌ها} = 30 - (-2) = 32$$

$$\frac{N(PO_4^{3-})}{e(CO_3^{2-})} = \frac{48}{32} = \frac{3}{2}$$

۴ ۳۵ منظور از «مجموع شمار ذره‌های زیراتمی»، مجموع تمام الکترون‌ها، پروتون‌ها و نوترون‌های گونه مورد نظر است. با توجه به سؤال می‌توان نوشت:

$$\text{تفاوت شمار نوترون‌ها و پروتون‌ها} = 17 = \text{مجموع شمار ذره‌های زیراتمی}$$

$$\Rightarrow Z + N + e = 17(N - Z) \Rightarrow e = 16N - 18Z \quad \text{رابطه (۱)}$$

نسبت اندازه بار یون مورد نظر به تفاوت تعداد نوترون‌ها و الکترون‌های آن برابر $\frac{1}{3}$ است:

$$\frac{\text{اندازه بار یون}}{\text{تفاوت تعداد نوترون‌ها و الکترون‌ها}} = \frac{1}{3} \Rightarrow \text{اندازه بار یون} = \frac{1}{3} (\text{تفاوت تعداد نوترون‌ها و الکترون‌ها})$$

$$\Rightarrow Z - e = \frac{1}{3}(N - e) \Rightarrow 3e = 3Z - N \quad \text{رابطه (۲)}$$

اگر دو طرف رابطه (۱) را در عدد ۲ ضرب کنیم، می‌توان نوشت:

$$\left. \begin{array}{l} \text{رابطه (۱): } 2e = 32N - 36Z \\ \text{رابطه (۲): } 2e = 3Z - N \end{array} \right\} \Rightarrow 32N - 36Z = 3Z - N \Rightarrow 33N = 39Z \Rightarrow 11N = 13Z$$

قبول داریم که هم N و هم Z اعداد صحیح؟ پس برای برقراری رابطه بالا، Z باید مضرب ۱۱ و N باید مضرب ۱۳ باشد. تنها گزینه‌ای که مضرب ۱۱ است، گزینه (۴) یعنی ۲۲ می‌باشد.

۲ ۳۶ بررسی همشون:

$$1) {}_{47}^{108}Ag^+ : \begin{cases} Z = 47 \\ e = 47 - 1 = 46 \Rightarrow N - e = 61 - 46 = 15 \\ N = 108 - 47 = 61 \end{cases}$$

$$2) {}_{25}^{55}Mn^{2+} : \begin{cases} Z = 25 \\ e = 25 - 2 = 23 \Rightarrow N - e = 30 - 23 = 7 \\ N = 55 - 25 = 30 \end{cases}$$

$$3) {}_{53}^{127}I^- : \begin{cases} Z = 53 \\ e = 53 + 1 = 54 \Rightarrow N - e = 74 - 54 = 20 \\ N = 127 - 53 = 74 \end{cases}$$

$$4) {}_{34}^{79}Se^{2-} : \begin{cases} Z = 34 \\ e = 34 + 2 = 36 \Rightarrow N - e = 45 - 36 = 9 \\ N = 79 - 34 = 45 \end{cases}$$

۳ ۳۷

$$\text{تعداد نوترون‌ها} = 2(1-1) + (31-15) + 4(16-8) = 0 + 16 + 32 = 48$$

$$\text{تعداد پروتون‌ها} = 2(1) + (15) + 4(8) = 49$$

$$\text{تعداد الکترون‌ها} = \text{بار} - \text{تعداد پروتون‌ها} = 49 - (-1) = 50$$

$$\text{تعداد الکترون‌ها} - \text{تعداد نوترون‌ها} = 50 - 48 = 2$$

بنابراین یون $H_2PO_4^-$ ، دو الکترون بیشتر از نوترون دارد.

۱ ۳۸ درصد فراوانی ایزوتوپ‌های 90Zr ، ${}^{91}Zr$ ، ${}^{92}Zr$ ، ${}^{94}Zr$ و ${}^{96}Zr$ را به ترتیب برابر F_1 ، F_2 ، F_3 ، F_4 و F_5 در نظر می‌گیریم. مطابق داده‌های سؤال می‌توان نوشت:

$$\text{رابطه (۱): } F_1 = 3F_2 \quad \text{رابطه (۲): } F_1 = 3F_3$$

$$\text{رابطه (۳): } F_2 = 4F_4 \quad \text{رابطه (۴): } 2F_1 = 9F_5$$

حالا باید تلاش کنیم تا همه متغیرها رو برحسب یک متغیر (مثلاً F_1 که مجهول و سؤال از ما می‌فوادش) بنویسیم.

از رابطه‌های (۳) و (۴)، با یک جابه‌جایی ساده می‌توان نتیجه گرفت که $F_4 = \frac{1}{4}F_2$ و $F_5 = \frac{2}{9}F_1$ است.

حالا اگر در رابطه‌های (۱) و (۲)، به جای F_1 ، مقدار معادل آن یعنی $\frac{9}{7}F_7$ را قرار دهیم، نتیجه‌های زیر به دست می‌آیند:

$$\text{رابطه (۱): } F_1 = 3F_7 \xrightarrow{F_1 = \frac{9}{7}F_7} \frac{9}{7}F_7 = 3F_7 \Rightarrow F_7 = \frac{3}{7}F_7$$

$$\text{رابطه (۲): } F_1 = 3F_7 \xrightarrow{F_1 = \frac{9}{7}F_7} \frac{9}{7}F_7 = 3F_7 \Rightarrow F_7 = \frac{3}{7}F_7$$

از طرفی می‌دانیم که مجموع درصد فراوانی‌های یک ایزوتوپ همواره برابر 100% است، پس می‌توان نوشت:

$$F_1 + F_7 + F_7 + F_7 + F_7 = 100 \Rightarrow \frac{9}{7}F_7 + F_7 + \frac{3}{7}F_7 + \frac{3}{7}F_7 + \frac{1}{7}F_7 = 100 \Rightarrow 8/75F_7 = 100 \Rightarrow F_7 = 11.74\%$$

۳۹ بررسی همشون:

$$X^-: \begin{cases} Z + N = 80 \\ e - Z = 1 \\ N - e = 9 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} N + Z = 80 \\ N - Z = 10 \end{cases} \Rightarrow 2N = 90 \Rightarrow N = 45, Z = 35$$

(آ) درست - به محاسبات زیر توجه کنید:

$$A^{2+}: \begin{cases} Z + N = 65 \\ Z - e = 2 \\ N - e = 7 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} N + e = 63 \\ N - e = 7 \end{cases} \Rightarrow 2N = 70 \Rightarrow N = 35, e = 28$$

(ب) درست - باز هم! به محاسبات زیر توجه کنید:

$${}_{24}^{52}\text{Cr}: \begin{cases} Z = 24 \\ N = A - Z = 52 - 24 = 28 \end{cases} \Rightarrow N - Z = 4 \quad {}_{13}^{27}\text{Al}: \begin{cases} Z = 13 \\ N = A - Z = 27 - 13 = 14 \end{cases} \Rightarrow N - Z = 1$$

(پ) درست - به محاسبات زیر توجه کنید:

در نتیجه با توجه به محاسبات بالا، اختلاف شمار پروتون‌ها و نوترون‌ها در ${}_{24}^{52}\text{Cr}$ ، چهار برابر ${}_{13}^{27}\text{Al}$ است.

(ت) درست - از آن‌جا که شمار نوترون‌های یک اتم خنثی برابر شمار الکترون‌ها یا بیشتر از آن است (به جز در ${}^1_1\text{H}$)، در ذره‌های با بار منفی (آنیون)، ممکن است اتم با دریافت یک یا چند الکترون، تعداد الکترون‌های خود را با نوترون‌ها برابر کند. اما در کاتیون‌های پایدار، اتم یک یا چند الکترون خود را از دست می‌دهد و تفاوت شمار الکترون‌ها با نوترون‌های آن بیشتر از حالت خنثی می‌شود و برابری آن‌ها امکان‌پذیر نیست.

توجه تعداد الکترون و نوترون در یون هیدروژن (${}^1_1\text{H}^+$) با یکدیگر برابر و مساوی صفر! است. اما توجه داشته باشید که کاتیون H^+ پایدار نیست، برای همیشه که می‌داریم می‌گیریم کاتیون‌های پایدار! 😊

۴۰ دانشمندان با استفاده از دستگاه طیف‌سنج جرمی، نشان دادند که همه اتم‌های یک عنصر، جرم یکسانی ندارند. از آن‌جا که عدد اتمی یا تعداد پروتون‌های تمام اتم‌های یک عنصر با یکدیگر برابر است، این تفاوت جرم ناشی از اختلاف در تعداد نوترون‌های هسته اتم‌های آن عنصر است.

۴۱ بررسی همشون:

۱ و ۲) ایزوتوپ‌ها اتم‌های یک عنصر هستند که با داشتن عدد اتمی یکسان، عدد جرمی و در نتیجه جرم یکسانی ندارند.

۳) اندازه‌گیری‌ها نشان می‌دهد که فراوانی ایزوتوپ‌ها در طبیعت یکسان نیست، برخی فراوان‌تر و برخی کم‌یاب‌ترند. برای مثال، از هر 10^6 اتم لیتیم موجود در طبیعت، حدود 94 اتم ${}^7\text{Li}$ و تنها 6 اتم ${}^6\text{Li}$ است.

۴) **ریگه زبونمون** مو درآورد! تفاوت جرم اتم‌های ایزوتوپ‌ها، ناشی از تفاوت تعداد نوترون‌های آن‌ها است.

۴۲ سؤال **یالبیه!** نقطه ذوب و جوش، ظرفیت گرمایی و چگالی ویژگی‌های فیزیکی وابسته به جرم هستند که در ایزوتوپ‌ها و ترکیب‌های شیمیایی دارای آن‌ها تفاوت دارند. ولی آزاد شدن گاز در واکنش با سدیم، مربوط به یک فرایند شیمیایی است که در هر دو مورد، گاز هیدروژن آزاد می‌شود.

۴۳ موارد (ب)، (پ) و (ت)، عبارت داده شده را به درستی کامل می‌کنند.

ایزوتوپ‌ها، اتم‌های یک عنصر هستند که عدد اتمی یکسان، اما عدد جرمی متفاوت دارند. به عبارت دیگر، ایزوتوپ‌های یک عنصر، تعداد پروتون‌ها و الکترون‌های برابر ولی تعداد نوترون‌های متفاوتی دارند. در نتیجه ایزوتوپ‌های یک عنصر، خواص شیمیایی یکسانی دارند اما در برخی خواص فیزیکی وابسته به جرم مانند چگالی دارای تفاوت هستند.

$$e_A = e_{B^{m+}} \Rightarrow Z_A = Z_B - m \quad \text{اگر یون } B \text{ را به صورت } B^{m+} \text{ نشان دهیم، می‌توانیم روابط زیر را بنویسیم:}$$

$$A_A = A_B \Rightarrow N_A + Z_A = N_B + Z_B \xrightarrow{Z_B = Z_A + m} N_A + Z_A = N_B + Z_A + m \Rightarrow N_A = N_B + m$$

بنابراین تعداد نوترون‌های A (N_A) به اندازه بار کاتیون B^{m+} یعنی به اندازه m از نوترون‌های B بیشتر است.

۴۵ درصد فراوانی ایزوتوپ سبک‌تر را F_1 و درصد فراوانی ایزوتوپ سنگین‌تر را F_2 در نظر می‌گیریم. با توجه به داده‌های سؤال می‌توان نوشت:

$$\text{رابطه (۱): } \frac{F_1}{F_2} = \frac{2}{3} \Rightarrow F_1 = \frac{2}{3}F_2$$

از آن‌جا که مجموع درصد فراوانی‌های تمام ایزوتوپ‌های یک عنصر برابر 100% است، می‌توان نوشت:

$$F_1 + F_2 = 100 \xrightarrow{\text{رابطه (۱)}} \frac{2}{3}F_2 + F_2 = 100 \Rightarrow \frac{5}{3}F_2 = 100 \Rightarrow F_2 = 60\%, F_1 = 40\%$$

یه روش دیگه زمانی که می‌گوییم $\frac{F_1}{F_2} = \frac{2}{3}$ ، یعنی می‌توانیم کل مجموعه را معادل $2+3=5$ واحد در نظر بگیریم که ایزوتوپ‌های سبک‌تر، ۲ واحد و ایزوتوپ‌های سنگین‌تر ۳ واحد را به خود اختصاص می‌دهند.

$$\%40 = \frac{2}{5} \times 100 = \frac{\text{تعداد اتم‌های آن}}{\text{تعداد کل اتم‌ها}} \times 100 = \text{درصد فراوانی ایزوتوپ سبک‌تر}$$

$$\%60 = \frac{3}{5} \times 100 = \frac{\text{تعداد اتم‌های آن}}{\text{تعداد کل اتم‌ها}} \times 100 = \text{درصد فراوانی ایزوتوپ سنگین‌تر}$$

۳ ۴۶ درصد فراوانی ایزوتوپ‌های aX ، bX و cX را به ترتیب F_1 ، F_2 و F_3 در نظر می‌گیریم. با توجه به داده‌های سؤال می‌توان نوشت:

$$F_1 = 3F_2 \quad \text{رابطه (۱)} \quad F_2 = 4F_3 \quad \text{رابطه (۲)}$$

خواست باشه وقتی سؤال می‌گه به ازای هر اتم bX ، ۴ تا اتم cX وجود دارد، یعنی تعداد اتم cX بیشتر و چهار برابر اتم bX است.

حالا با توجه به این که مجموع درصد فراوانی ایزوتوپ‌های یک عنصر برابر ۱۰۰ است، می‌توان نوشت:

$$F_1 + F_2 + F_3 = 100 \xrightarrow{\text{رابطه‌های (۱) و (۲)}} 3F_2 + F_2 + 4F_3 = 100 \Rightarrow F_2 = \frac{12}{5} \Rightarrow \begin{cases} F_1 = \frac{37}{5} \\ F_3 = \frac{5}{5} \end{cases}$$

بنابراین مجموع درصد فراوانی‌های ایزوتوپ aX و cX برابر $50 + \frac{37}{5} = 87/5$ است.

۳ ۴۷ در یک نمونه طبیعی از لیتیم، دو ایزوتوپ 6Li و 7Li وجود دارد و فراوانی آن‌ها به ترتیب ۶٪ و ۹۴٪ است. هم‌چنین، ایزوتوپ‌های منیزیم در یک نمونه طبیعی از آن عبارت است از: ^{24}Mg ، ^{25}Mg و ^{26}Mg ، و فراوانی ^{24}Mg بیشتر از دو ایزوتوپ دیگر است.

بررسی همشون:

(آ) نادرست - در ایزوتوپ کیمیا تر لیتیم (7Li)، شمار الکترون‌ها با شمار نوترون‌ها برابر است.

(ب) درست - عدد جرمی فراوان‌ترین ایزوتوپ منیزیم (^{24}Mg)، دقیقاً دو برابر عدد اتمی آن است.

(پ) درست - نسبت فراوانی ایزوتوپ سنگین‌تر لیتیم (7Li) به ایزوتوپ سبک‌تر آن برابر $\frac{94}{6} = 15/67$ است.

(ت) درست - حداکثر تفاوت شمار الکترون‌ها و نوترون‌ها در لیتیم مربوط به 7Li و برابر ۱ و در منیزیم مربوط به ^{26}Mg و برابر ۲ است. با توجه به عدد اتمی این دو عنصر، این عبارت درست است.

۱ ۴۸ ایزوتوپ‌های یک عنصر عدد اتمی (تعداد پروتون) یکسانی دارند اما در شمار نوترون‌ها و عدد جرمی با هم تفاوت دارند. پایداری هر ایزوتوپ، طبق یک قاعده کلی، به نسبت شمار نوترون‌ها به پروتون‌ها بستگی دارد.

۲ ۴۹ فراوان‌ترین ایزوتوپ هلیم به صورت 4He است. بنابراین طبق صورت سؤال داریم:

$$n \text{ } ^4He \longrightarrow \text{ } ^{24}Mg \Rightarrow 4n = 24 \Rightarrow n = 6$$

به این ترتیب برای تشکیل یک اتم ایزوتوپ ^{24}Mg به ۶ اتم ایزوتوپ 4He نیاز است.

۴ ۵۰ یک نمونه طبیعی از اتم‌های هیدروژن، مخلوطی از ایزوتوپ‌های 1H ، 2H و 3H است. ایزوتوپ 3H پرتوزا و ناپایدار و دو ایزوتوپ دیگر، پایدار هستند.

بررسی همشون:

(آ) با توجه به جدول داده‌شده، دو ایزوتوپ 6Li و 7Li در طبیعت موجود هستند و در نتیجه یک نمونه طبیعی عنصر لیتیم، مخلوطی از دو ایزوتوپ است.

(ب) با توجه به جدول داده‌شده، به جز دو ایزوتوپ 6Li و 7Li ، سایر ایزوتوپ‌ها نیم‌عمری کم‌تر از ۱ ثانیه دارند و در نتیجه ناپایدار بوده و رادیوایزوتوپ به‌شمار می‌روند.

(پ) هر ایزوتویی که نیم‌عمر کوتاه‌تری داشته باشد، ناپایدارتر است. با توجه به جدول داده‌شده، 6Li نیم‌عمر کوتاه‌تری نسبت به سایر ایزوتوپ‌ها دارد.

بنابراین پاسخ درست (آ) و پاسخ نادرست (ب) و (پ) در گزینه (۴) آمده است.

بررسی همشون:

(آ) نادرست - همون مثالی که توی بسته زیرم رو تکرار می‌کنیم! در تکنسیم که عنصری پرتوزا به‌شمار می‌رود، نسبت تعداد نوترون‌ها به پروتون‌ها کوچک‌تر از ۱/۵ است.

(ب) درست - به عملیات زیر توجه کنید (خواستون باشه که با معکوس کردن یک کسر، علامت \leq یا \geq نیز برعکس می‌شه).

$$\frac{N}{Z} \geq 1/5 \xrightarrow{\text{معکوس کردن دو طرف}} \frac{Z}{N} \leq \frac{1}{1/5} \Rightarrow \frac{Z}{N} \leq 0/67$$

(پ) نادرست - 3H یک رادیوایزوتوپ است، اما نیم‌عمر آن تقریباً ۱۲/۳۲ سال است.

(ت) نادرست - به عملیات زیر توجه کنید: $\frac{Z}{A} \leq 0/4 \xrightarrow{\text{معکوس کردن دو طرف}} \frac{A}{Z} \geq 2/5 \xrightarrow{\text{قاعده ترکیب مخرج در صورت}} \frac{N+Z}{Z} \geq 1/5 + 1 \xrightarrow{\text{A=N+Z}} \frac{A}{Z} \geq 2/5$

۲ ۵۳ سنگین‌ترین ایزوتوپ طبیعی عنصر هیدروژن، 3H است که در هسته آن ۲ نوترون و یک پروتون وجود دارد و نسبت مورد نظر به صورت $\frac{2}{1} = 2$ است.

بررسی همشون:

(۱) در نمونه‌های طبیعی لیتیم، فراوانی 6Li که شمار پروتون‌ها و نوترون‌های آن با هم برابر است، کم‌تر از ایزوتوپ 7Li است.

(۲) ایزوتوپ‌های یک عنصر در برخی خواص فیزیکی وابسته به جرم با یکدیگر تفاوت دارند.

(۳) با به مثال قناع می‌شی؟ ${}^7_3\text{Li}$ و ${}^4_2\text{He}$ ؛ بطوره؟

(۴) اغلب هسته‌هایی که نسبت شمار نوترون‌ها به پروتون‌های آن‌ها برابر یا بیشتر از ۱/۵ باشد، ناپایدارند.

۱۵۵ بررسی همشون:

(آ) نادرست - ۵ تا از ایزوتوپ‌های هیدروژن (${}^3_1\text{H}$, ${}^4_1\text{H}$, ${}^5_1\text{H}$, ${}^6_1\text{H}$, ${}^7_1\text{H}$) رادیوایزوتوپ هستند:

ب و پ) نادرست - ۴ تا از ایزوتوپ‌های هیدروژن (${}^4_1\text{H}$, ${}^5_1\text{H}$, ${}^6_1\text{H}$, ${}^7_1\text{H}$) ساختگی هستند و نیم‌عمر هر کدام از آن‌ها کم‌تر از ۱ ثانیه است:

(ت) درست - ۴ تا از ایزوتوپ‌های هیدروژن (${}^4_1\text{H}$, ${}^5_1\text{H}$, ${}^6_1\text{H}$, ${}^7_1\text{H}$) حداقل ۵ ذره بنیادی (پروتون، الکترون و نوترون) دارند:

ابتدا نیم‌نگاه زیر را بخوانید.

نیم‌نگاه

در یک نمونه طبیعی از عنصر هیدروژن، سه ایزوتوپ ${}^1_1\text{H}$ ، ${}^2_1\text{H}$ و ${}^3_1\text{H}$ وجود دارد. قبول؟ حالا می‌شه این عزیزان! رو به پور ریگه هم صدا کرد:

- پایدارترین ایزوتوپ هیدروژن: ${}^1_1\text{H}$
- ایزوتوپ پایدار و دارای نوترون هیدروژن: ${}^2_1\text{H}$
- ناپایدارترین ایزوتوپ طبیعی هیدروژن: ${}^3_1\text{H}$

به دلیل کمبود وقت و فضا! همپهنوری یهویی! گزینه (۲) را بررسی می‌کنیم:

$${}^1_1\text{H}_p {}^2_1\text{H} {}^1_8\text{O}^+ = \underbrace{2(0)}_{{}_1\text{H}} + \underbrace{(2-1)}_{{}_2\text{H}} + \underbrace{(18-8)}_{{}_8\text{O}} = 11$$

$${}^1_1\text{H}_p {}^2_1\text{H} {}^1_8\text{O}^+ = \underbrace{2(1)}_{{}_1\text{H}} + \underbrace{(1)}_{{}_2\text{H}} + \underbrace{(8)}_{{}_8\text{O}} = 11$$

۱۵۷ بررسی همشون:

(آ) نادرست - هر چند پنج ایزوتوپ هیدروژن (${}^3_1\text{H}$, ${}^4_1\text{H}$, ${}^5_1\text{H}$, ${}^6_1\text{H}$, ${}^7_1\text{H}$) پرتوزا هستند، اما نیم‌عمر ${}^3_1\text{H}$ بیش از ۱۲ سال است.

(ب) درست - چهار ایزوتوپ هیدروژن (${}^4_1\text{H}$, ${}^5_1\text{H}$, ${}^6_1\text{H}$, ${}^7_1\text{H}$) ساختگی بوده و در طبیعت یافت نمی‌شوند.

(پ) نادرست - ایزوتوپ ${}^1_1\text{H}$ ، فاقد نوترون است. فواهشاً فواستون باشه!

(ت) نادرست - در ایزوتوپ‌های ساختگی، ترتیب نیم‌عمر به صورت زیر است:

$${}^5_1\text{H} > {}^6_1\text{H} > {}^4_1\text{H} > {}^7_1\text{H} \text{ نیم‌عمر ایزوتوپ‌های ساختگی}$$

۱۵۸ هسته ایزوتوپ‌های ناپایدار، ماندگار نیست و با گذشت زمان متلاشی می‌شود. پروتون و نوترون از اجزای سازنده هسته هستند.

۴۵۹ بررسی همشون:

(آ) به ایزوتوپ‌های پرتوزا و ناپایدار یک عنصر، رادیوایزوتوپ گفته می‌شود. ${}^3_1\text{H}$ نمونه‌ای از رادیوایزوتوپ عنصر هیدروژن است.

(ب) خواص شیمیایی ایزوتوپ‌ها به دلیل داشتن تعداد پروتون‌های برابر، یکسان است. از این رو نمی‌توان با استفاده از روش‌های شیمیایی ایزوتوپ‌ها را از یکدیگر جداسازی کرد. در عوض از روش‌های فیزیکی مبتنی بر جرم می‌شه استفاده کرد و لذت ببر 😊

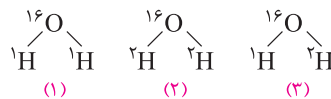
(پ) ابتدا درصد فراوانی ${}^3_1\text{H}$ را محاسبه می‌کنیم:

$$\text{درصد فراوانی } {}^3_1\text{H} = \frac{\text{تعداد اتم‌های } {}^3_1\text{H}}{\text{تعداد کل اتم‌ها}} \times 100 = \frac{1/5 \times 10^{16}}{1/5 \times 10^{16} + 0/0001 \times 100} \times 100 = 0/0001 = 0/0001\%$$

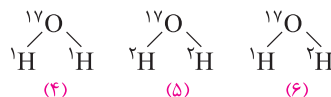
بنابراین پاسخ درست (پ) و پاسخ نادرست (آ) و (ب) در گزینه (۴) آمده است.

۳۶۰ فونری بسته رو؟

۳۶۱ اگر بخواهیم انواع مولکول‌های خواسته‌شده را رسم کنیم، بدون درنظر گرفتن ایزوتوپ‌های اکسیژن، مولکول‌های زیر رسم می‌شوند:

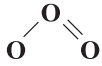
بنابراین بدون درنظر گرفتن ایزوتوپ‌های اکسیژن، ۳ نوع مولکول حاصل می‌شود. با توجه به این‌که در صورت تست، تنها ۲ ایزوتوپ اکسیژن در اختیار ما قرار داده شده است، پس در هر کدام از مولکول‌های فوق می‌توان به جای ${}^{16}\text{O}$ از ${}^{17}\text{O}$ نیز استفاده کرد و از این رو ۶ نوع مولکول آب حاصل می‌شود.

۱۶۲ مولکول اکسیژن (O_2) یک مولکول دواتمی است که با توجه به ایزوتوپ‌های آن (^{18}O , ^{17}O , ^{16}O)، شش نوع مولکول اکسیژن در یک نمونه طبیعی از گاز اکسیژن وجود دارد:

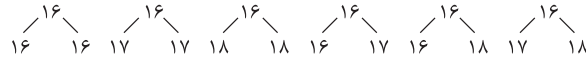
۱۶-۱۶ ۱۷-۱۷ ۱۸-۱۸
۱۶-۱۷ ۱۶-۱۸ ۱۷-۱۸

هواستون به مولکول‌های تکراری باشه ...

۱۶۳ مولکول اوزون (O_3) از سه اتم اکسیژن تشکیل شده است:

اگر اتم اکسیژن مرکزی را ثابت در نظر بگیریم، ۶ نوع مولکول با فرمول مولکولی مختلف رسم می‌شود.

با توجه به این‌که اکسیژن مرکزی می‌تواند با ایزوتوپ‌های ^{17}O و ^{18}O جایگزین شود، تعداد مولکول‌های رسم شده در بالا ۳ برابر می‌شود و می‌توان ۱۸ نوع مولکول با فرمول مولکولی مختلف برای اوزون در نظر گرفت که در میان آن‌ها فقط ۷ جرم متفاوت (۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳ و ۵۴) وجود دارد.

به روش دیگر ابتدا جرم سبک‌ترین و سنگین‌ترین مولکول را محاسبه می‌کنیم:

$$\begin{array}{c} 16 \\ / \quad \backslash \\ 16 \quad 16 \end{array} \Rightarrow \text{جرم سبک‌ترین مولکول} = 3 \times 16 = 48$$

$$\begin{array}{c} 18 \\ / \quad \backslash \\ 18 \quad 18 \end{array} \Rightarrow \text{سنگین‌ترین مولکول} = 3 \times 18 = 54$$

با توجه به این‌که عدد جرمی ایزوتوپ‌های اکسیژن به صورت متوالی تغییر می‌کند، می‌توانیم از رابطه زیر استفاده کنیم:

$$7 = 1 + (54 - 48) = 1 + (\text{سبک‌ترین جرم مولکولی}) - (\text{سنگین‌ترین جرم مولکولی}) = \text{تعداد مولکول با جرم متفاوت}$$

۱۶۴ فرمول شیمیایی کربن دی‌اکسید به صورت CO_2 است. در زیر تمام مولکول‌های ممکن از این ترکیب آمده است:

$^{16}O^{12}C^{16}O \Rightarrow$ جرم مولکولی : $16 + 12 + 16 = 44$	$^{17}O^{12}C^{17}O \Rightarrow$ جرم مولکولی : $17 + 12 + 17 = 46$
$^{16}O^{12}C^{17}O \Rightarrow$ جرم مولکولی : $16 + 12 + 17 = 45$	$^{17}O^{12}C^{18}O \Rightarrow$ جرم مولکولی : $17 + 12 + 18 = 47$
$^{16}O^{12}C^{18}O \Rightarrow$ جرم مولکولی : $16 + 12 + 18 = 46$	$^{18}O^{12}C^{18}O \Rightarrow$ جرم مولکولی : $18 + 12 + 18 = 48$
$^{16}O^{13}C^{16}O \Rightarrow$ جرم مولکولی : $16 + 13 + 16 = 45$	$^{17}O^{13}C^{17}O \Rightarrow$ جرم مولکولی : $17 + 13 + 17 = 47$
$^{16}O^{13}C^{17}O \Rightarrow$ جرم مولکولی : $16 + 13 + 17 = 46$	$^{17}O^{13}C^{18}O \Rightarrow$ جرم مولکولی : $17 + 13 + 18 = 48$
$^{16}O^{13}C^{18}O \Rightarrow$ جرم مولکولی : $16 + 13 + 18 = 47$	$^{18}O^{13}C^{18}O \Rightarrow$ جرم مولکولی : $18 + 13 + 18 = 49$

مشاهده می‌شود که امکان تشکیل ۱۲ نوع مولکول متفاوت کربن دی‌اکسید وجود دارد که تنها شش نوع مولکول دارای جرم‌های متفاوت هستند (۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸ و ۴۹).

به روش دیگر جرم سبک‌ترین و سنگین‌ترین مولکول را حساب کرده، سپس اختلاف جرم مولکولی آن‌ها را با عدد یک جمع کنید.

$$\text{سبک‌ترین مولکول} : ^{16}O^{12}C^{16}O \Rightarrow \text{جرم سبک‌ترین مولکول} = 16 + 12 + 16 = 44$$

$$\text{سنگین‌ترین مولکول} : ^{18}O^{13}C^{18}O \Rightarrow \text{جرم سنگین‌ترین مولکول} = 18 + 13 + 18 = 49$$

$$6 = 1 + (49 - 44) = 1 + (\text{سبک‌ترین جرم مولکولی}) - (\text{سنگین‌ترین جرم مولکولی}) = \text{تعداد مولکول‌ها با جرم متفاوت}$$

توجه روش فوق در صورتی درست است که عدد جرمی ایزوتوپ‌ها متوالی باشد.

$$\left. \begin{array}{l} \text{سبک‌ترین} \text{ (} ^{24}\text{Mg}^{16}\text{O} \text{)} = 24 + 16 = 40 \text{ g.mol}^{-1} \\ \text{سبک‌ترین} \text{ (} ^{24}\text{Mg}^{18}\text{O} \text{)} = 24 + 18 = 42 \text{ g.mol}^{-1} \\ \text{سبک‌ترین} \text{ (} ^{25}\text{Mg}^{16}\text{O} \text{)} = 25 + 16 = 41 \text{ g.mol}^{-1} \\ \text{سنگین‌ترین} \text{ (} ^{25}\text{Mg}^{18}\text{O} \text{)} = 25 + 18 = 43 \text{ g.mol}^{-1} \end{array} \right\} \Rightarrow \frac{\text{جرم مولی سنگین‌ترین اکسید}}{\text{جرم مولی سبک‌ترین اکسید}} = \frac{43}{40} = 1.075$$

۱۶۶ تمام مولکول‌های AB قابل تشکیل به صورت زیر هستند:

${}^2A - {}^{32}B$	${}^3A - {}^{32}B$	${}^4A - {}^{32}B$
جرم مولکولی : ۳۴	۳۵	۳۶
${}^2A - {}^{36}B$	${}^3A - {}^{36}B$	${}^4A - {}^{36}B$
جرم مولکولی : ۳۸	۳۹	۴۰

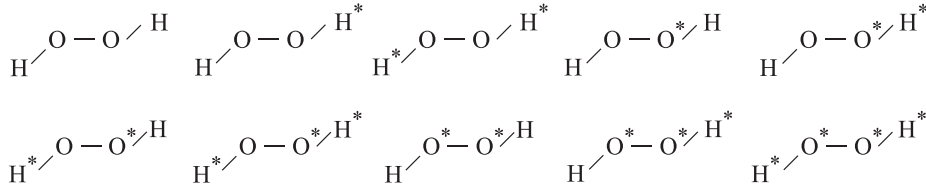
در نتیجه ۶ مولکول با جرم مولکولی متفاوت پدید می‌آید.

آقا اجازه! ما با محاسبات زیر به عدد ۷ رسیدیم. چرا آهه؟

$$7 = 1 + (40 - 34) = 1 + (\text{سبک‌ترین جرم مولکولی}) - (\text{سنگین‌ترین جرم مولکولی}) = \text{تعداد مولکول‌ها با جرم متفاوت}$$

پاسخ: به یک نکته فیزیکی ساده توجه نکرده‌ایم. زمانی می‌توانی از فرمول بالا استفاده کنی که عدد جرمی ایزوتوپ‌های یک عنصر تنها ۱ واحد اختلاف داشته باشن. الان اختلاف عدد جرمی ایزوتوپ‌های عنصر B چهارتاست!!

۶۷ ۲ ایزوتوپ‌های هیدروژن را با H و H* و ایزوتوپ‌های اکسیژن را با O و O* نمایش می‌دهیم. تمام ساختارهای ممکن در زیر رسم شده است:

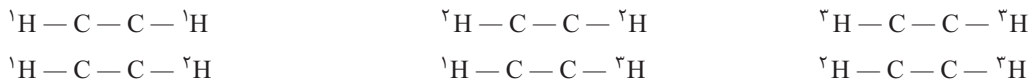
۶۸ ۱

نیم‌نگاه

هر کدام از عنصرهای کربن و هیدروژن دارای سه ایزوتوپ طبیعی هستند:

ایزوتوپ‌های طبیعی هیدروژن: ^1H ، ^2H و ^3H ایزوتوپ‌های طبیعی کربن: ^{12}C ، ^{13}C و ^{14}C

ساختار کلی استیلن به صورت $\text{H}-\text{C}-\text{C}-\text{H}$ است (هر پند موم نیست تماماً بلر باشین، فرقی نمی‌کنه ☺) در ابتدا فرض می‌کنیم که هر دو کربن ثابت هستند. در این صورت با تغییر ایزوتوپ‌های هیدروژن، ۶ مولکول متفاوت زیر را خواهیم داشت:

در هر کدام از مولکول‌های بالا، جفت اتم‌های کربن می‌تواند به ۶ صورت $(^{12}\text{C}, ^{12}\text{C})$ ، $(^{13}\text{C}, ^{13}\text{C})$ ، $(^{14}\text{C}, ^{14}\text{C})$ ، $(^{13}\text{C}, ^{12}\text{C})$ ، $(^{12}\text{C}, ^{13}\text{C})$ و $(^{14}\text{C}, ^{12}\text{C})$ حاضر شود، بنابراین در مجموع $6 \times 6 = 36$ مولکول متفاوت استیلن وجود دارد.

$$n = \frac{\Delta t \text{ (زمان کل فرایند)}}{T \text{ (زمان نیم‌عمر)}} = \frac{7/2 \text{ min}}{2/4 \text{ min}} = 3$$

۶۹ ۳ ابتدا از رابطه مقابل، مقدار n را به دست می‌آوریم:

$${}^n P = \frac{\text{مقدار اولیه}}{\text{مقدار باقی مانده}} \Rightarrow \text{مقدار باقی مانده} = \frac{100\text{g}}{2^n} = \frac{100}{8} = 12.5\text{g}$$

حالا می‌توانیم مقدار باقی مانده را محاسبه کنیم:

$${}^n P = \frac{\text{مقدار اولیه}}{\text{مقدار باقی مانده}} = \frac{128 \text{ mg}}{2 \text{ mg}} \Rightarrow {}^n P = 64 \Rightarrow n = 6$$

۷۰ ۴ ابتدا با استفاده از رابطه زیر، n را محاسبه می‌کنیم:

$$n = \frac{\Delta t \text{ (زمان کل فرایند)}}{T \text{ (زمان نیم‌عمر)}} \Rightarrow 6 = \frac{24 \text{ day}}{T} \Rightarrow T = 4 \text{ day}$$

حالا به راحتی آب خوردن! نیم‌عمر این ماده پرتوزا را محاسبه می‌کنیم:

$$\text{مقدار باقی مانده} = m_0 - 0.875 m_0 = 0.125 m_0$$

۷۱ ۲ مقدار اولیه این ماده را برابر m_0 در نظر می‌گیریم:

$${}^n P = \frac{\text{مقدار اولیه}}{\text{مقدار باقی مانده}} \Rightarrow {}^n P = \frac{m_0}{0.125 m_0} = \frac{m_0}{\frac{m_0}{8}} = 8 \Rightarrow {}^n P = 8 \Rightarrow n = 3$$

$$n = \frac{\Delta t \text{ (زمان کل فرایند)}}{T \text{ (زمان نیم‌عمر)}} \Rightarrow 3 = \frac{60\text{s}}{T} \Rightarrow T = \frac{60\text{s}}{3} = 20\text{s}$$

به روش دیگه مقدار اولیه این ماده را برابر m_0 در نظر می‌گیریم:

$$\text{مقدار باقی مانده} = m_0 - 0.875 m_0 = 0.125 m_0$$

حالا باید ببینیم بعد از گذشت چند نیم‌عمر، مقدار باقی مانده یک ماده پرتوزا 0.125 یا $\frac{1}{8}$ مقدار اولیه آن می‌شود:

$$m_0 \xrightarrow{\times \frac{1}{2}} \frac{m_0}{2} \xrightarrow{\times \frac{1}{2}} \frac{m_0}{4} \xrightarrow{\times \frac{1}{2}} \frac{m_0}{8}$$

با شمردن تعداد فلش‌ها مشخص می‌شود که در نمونه ماده پرتوزا، بعد از گذشت زمانی معادل سه برابر نیم‌عمر، تنها $\frac{1}{8}$ مقدار اولیه، هم‌چنان قابلیت پرتوزایی دارد:

$$3 \times T = 60\text{s} \Rightarrow T = \frac{60\text{s}}{3} = 20\text{s}$$

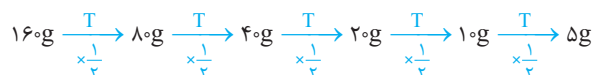
۷۲ ۲ جرمی از ماده که هنوز قابلیت پرتوزایی دارد، برابر $160 - 155 = 5$ گرم است، ابتدا مقدار n را به دست می‌آوریم:

$${}^n P = \frac{\text{مقدار اولیه}}{\text{مقدار باقی مانده}} \Rightarrow {}^n P = \frac{160\text{g}}{5\text{g}} = 32 \Rightarrow {}^n P = 32 \Rightarrow n = 5$$

حالا با استفاده از رابطه زیر، زمان نیم‌عمر محاسبه می‌شود:

$$T = \frac{\Delta t \text{ (زمان کل فرایند)}}{n} = \frac{10 \text{ (هفته)}}{5} = 2 \text{ (هفته)}$$

به روش دیگه جرم اولیه ماده پرتوزا برابر 160 گرم است. جرم باقی مانده آن نیز $160 - 155 = 5$ گرم است. حالا باید ببینیم بعد از گذشت چند نیم‌عمر، جرم ماده پرتوزا از 160 گرم به 5 گرم رسیده است:

کافیست که تعداد فلش‌ها رو بشمرین!... در نتیجه بعد از گذشت ۵ نیم‌عمر، مقدار ماده از 160g به 5g رسیده است. $5 \times T = 10 \text{ (هفته)} \Rightarrow T = \frac{10 \text{ (هفته)}}{5} = 2 \text{ (هفته)}$

۱ ۷۳ زمان کل فرایند سه برابر نیم‌عمر اسمیم - ۱۸۲ است، در نتیجه رو هوا!! می‌شه گفت که $n = 3$ است:

$$2^n = \frac{\text{مقدار اولیه}}{\text{مقدار باقی مانده}} \Rightarrow 2^3 = \frac{1^{\circ}\text{g}}{\text{مقدار باقی مانده}} \Rightarrow \text{مقدار باقی مانده} = \frac{1^{\circ}\text{g}}{8} = 1/25\text{g}$$

$10 - 1/25 = 8/25\text{g}$ جرم باقی مانده - جرم اولیه = جرم متلاشی شده

۲ ۷۴ هر شبانه روز برابر $1440 = 24 \times 60$ دقیقه است. ابتدا حساب می‌کنیم 5184 دقیقه معادل چند روز است: $? \text{ day} = 5184 \text{ min} \times \frac{1 \text{ day}}{1440 \text{ min}} = 3/6 \text{ day}$

سپس مقدار n را محاسبه می‌کنیم: $n = \frac{\Delta t (\text{زمان کل فرایند})}{T (\text{زمان نیم‌عمر})} = \frac{18 \text{ day}}{3/6 \text{ day}} = 5$
حالا مقدار باقی مانده پالادیم - 100 را به دست می‌آوریم:

$$2^n = \frac{\text{مقدار اولیه}}{\text{مقدار باقی مانده}} \Rightarrow 2^5 = \frac{6/02 \times 10^{23} \text{ atom}}{\text{مقدار باقی مانده}} \Rightarrow \text{مقدار باقی مانده} = \frac{6/02 \times 10^{23} \text{ atom}}{32} = 1/88 \times 10^{22} \text{ atom}$$

۲ ۷۵ نیم‌عمر ^2H برابر $12/32$ سال است. اگر 7.75% جرم نمونه‌ای از این رادیوایزوتوپ متلاشی شود، معنی آن این است که 25% یا $1/4$ مقدار اولیه آن باقی می‌ماند:

$$2^n = \frac{\text{مقدار اولیه}}{\text{مقدار باقی مانده}} \Rightarrow 2^n = \frac{m_0}{m} \Rightarrow 2^n = 4 \Rightarrow n = 2$$

$$n = \frac{\Delta t (\text{زمان کل فرایند})}{T (\text{زمان نیم‌عمر})} \Rightarrow \Delta t = 12/32 \times 2 = 24/64 (\text{سال})$$

آقا اجازه! ببخشید ولی ما باید $12/32$ سال رو فقط کنیم؟

پاسخ: آگه فقط کنی فیلی بهتره! چون در کنگور سال‌های گذشته، دو سه موردی بودند که برون فقط یه سری اعداد خاص، هیچ پوره نمی‌شد ملشون کرد. ما هم در راستای این که پیشگیری بهتر از درمانه! می‌گیم یه عدد کوهپولوی $12/32$ سال رو برای ^3H فقط کتین. شما که اینقدر اسم شصصیت‌های گیم و کارتون مفطی، حالا یه $12/32$ دگه پی‌زیه؟! ☺

۲ ۷۶ رادیوایزوتوپ ^{99}Tc در تصویربرداری پزشکی کاربرد ویژه‌ای دارد و نسبت شمار نوترون‌ها به پروتون‌های هسته آن در حدود $1/3$ است:

$$\frac{N}{Z} = \frac{99 - 43}{43} = \frac{56}{43} = 1/3$$

۲ ۷۷ از تکنسیم (^{99}Tc) برای تصویربرداری غده تیروئید استفاده می‌شود، زیرا یون I^- با یونی که حاوی ^{99}Tc است، اندازه مشابهی دارد و غده تیروئید هنگام جذب I^- ، این یون را نیز جذب می‌کند.

۱ ۷۸ اگر به طریقی بتوان مقدار یک ایزوتوپ را در مخلوط ایزوتوپ‌های عنصر مورد نظر افزایش داد، فرایند غنی‌سازی ایزوتوپی انجام شده است.

۳ ۷۹ فقط عبارت (پ) نادرست است.

یون یدید با یونی که حاوی ^{99}Tc است اندازه مشابهی دارد و با یون ^{99}Tc از نظر اندازه متفاوت می‌باشد.

توجه جواب اعلام شده از سوی سازمان سنجش گزینه ۴ می‌باشد. یعنی عبارت (پ) نیز از سوی سازمان سنجش صحیح در نظر گرفته شده است که مغایر با متن کتاب درسی است.

۳ ۸۰ فقط عبارت (ت) نادرست است. دانشمندان هسته‌ای ایران موفق شدند مقدار ایزوتوپ ^{235}U را در مخلوط ایزوتوپ‌های این عنصر افزایش دهند.

۱ ۸۱ فقط عبارت (ب) درست است.

بررسی غلط‌هاشون:

(آ) با افزایش مقدار یون حاوی تکنسیم در غده تیروئید، امکان تصویربرداری از غده تیروئید فراهم می‌شود.

(پ) با گسترش صنعت هسته‌ای در ایران، می‌توان بخشی از انرژی الکتریکی مورد نیاز کشور را تأمین کرد.

(ت) از تکنسیم برای تصویربرداری غده تیروئید استفاده می‌شود، زیرا یون یدید با یونی که حاوی تکنسیم است، اندازه مشابهی دارد.

۲ ۸۲ عبارت‌های (آ) و (ب) درست هستند.

بررسی غلط‌هاشون:

(پ) رادیوایزوتوپ‌ها اگرچه بسیار خطرناک هستند، اما پیشرفت دانش و فناوری، بشر را موفق به مهار و بهره‌گیری از آن‌ها کرده است، به طوری که از آن‌ها در پزشکی، کشاورزی و سوخت در نیروگاه‌های اتمی استفاده می‌شود. یعنی همین الان هم راه استفاده می‌شه توی کشاورزی!

(ت) اورانیم شناخته شده‌ترین فلز پرتوزایی است که یکی از ایزوتوپ‌های آن، اغلب به عنوان سوخت در راکتورهای اتمی به کار می‌رود.

۲ ۸۳ عبارت‌های (ب) و (ت) درست هستند. شکل، مربوط به غده تیروئید است.

بررسی غلط‌هاشون:

(آ) یون حاوی تکنسیم، اندازه‌ای مشابه با آنیون مورد نیاز غده تیروئید یعنی آنیون یدید (I^-) دارد.

(پ) غده تیروئید در جلوی گردن قرار دارد.

آقا اجازه! ما همه بای کتاب رو گشتیم ولی هیچ‌جا نگفته بود غده تیروئید بلوی گرر نه! قضیه پیه؟

پاسخ: شما درست می‌فرمایید! ولی این سؤال بیشتر به هوش شما مربوط بود تا شیمی ☺، پشت گرر که نفاعه! در ضمن از شکل داده شده در تست هم با کمی دقت می‌توان متوجه شد که این غده در جلوی گردن قرار گرفته است.

